

ŽETALSKE NOVICE

Poštnina plačana pri pošti Žetale

GLASILO OBČINE ŽETALE • OKTOBER 2023 • LETNIK 23

AVTOR FOTOGRAFIJE: TONI BUTOLEN

št. 84

Juhuhu, spet smo tu - VRTEC ŽETALE

Vrtec je en velik grad,
kamor gremo se igrat.
Preko igre se učimo,
da dan veselo preživimo.

Mesec september je že mimo in prav tako tudi uvajalno obdobje v vrtcu. Le-to je potrebno prav vsem: otrokom, staršem in tudi zaposlenim. V tem času se predvsem navajamo na nove prostore, nove prijatelje, nove otroke, nove starše, nove vzgojitelje in tudi na nova pravila. Prav vsi se trudimo po svojih najboljših močeh, da bi bilo to uvajalno obdobje za vse čim lažje, čim lepše in čim bolj zanimivo. Vsak otrok pa uvajanje v vrtec sprejema drugače. Zato vsi strmimo k temu, da se pomaga otrokom, da v vrtec prihajajo z veseljem, radostni, razigrani in da je njihova jutranja ločitev od staršev čim manj boleča. Še vedno je prisotna kakšna solzica na ličkah kakšnega otroka, vendar čas celi rane in tudi solzice obriše.

V tem mesecu smo se tako med seboj že dobro spoznali, vemo, da pripadamo isti skupini in postajamo prijatelji. Veliko plešemo, pojemo, rišemo, uživamo v gibanju na vrtčevskem igrišču, telovadnici in gozdu. Obiskala nas je zobna sestra, nam predstavila pomen rednega in pravilnega ščetkanja zob, tako da tudi v vrtcu vsako jutro, po zajtrku, ščetkamo zobe. Zahvaljujemo se OO RK Žetale, ki nam je tudi letos donirala sredstva za nakup zobnih ščetk.

Obiskala nas je tudi medicinska sestra iz ZD Ptuj ter otrokom s pomočjo pravljice in različnih medicinskih pripomočkov predstavila vlogo medicinske sestre in zdravnika. Tako otroci lažje premagajo strah pri obisku zdravnika.

Sedaj pa že načrtujemo pestre in zanimive dejavnosti, ki se bodo zvrstile v tednu otroka in nadaljevale v ostalih jesenskih dneh.

Vrtec Žetale

Sprehod po vsebini

Dober dan	4
Županov uvodnik	5
Aktivnost Občnega sveta Občine Žale	6 - 7
Spoštovane bralke in bralci,	8 - 9
30 let Društva upokojencev Žetale	10 - 11
XXIII. državno tekmovanje lastnikov gozdov	12
Poplave	12
15 let pevske ustvarjalnosti moškega pevskega zbora	13
“Za srnjakov pokal v dir staro in mlado”	13 - 14
Na knjižni polici je že zmanjkalo prostora	15
Pogovor	16 - 17
Pozdravljen, jesenski čas	18 - 19
Župnija Žetale, poletje 2023	19 - 20
Dejavnosti Rdečega križa	20 - 24
Srečanje krvodajalcev v Veržeju 2023	24
Kožuhanje	25
Postavitev majskega drevesa	26
»Dnevi lopate in krčance na Varvaselah«	26
Župnijsko romanje v Piran	27 - 28
Albanija	28
Tradicionalni pohod Strojnega krožka Žetalanec k Sv. Ani nad Stopercami	29
Strojni krožek Žetalanec na ogledu proizvodnje podjetja Vitli Krpan d.o.o. in kmetije Terčič	29 - 30
Zlata poroka zakoncev Korez	30
Od tu in tam	31
6. srečanje rodbine Železnik iz Kočic	31
OŠ Žetale	32 - 36

Javno GLASILO »ŽETALSKE NOVICE«, št. 84, OKTOBER 2023,

Izdajatelj: Občina Žetale, Naslov Uredništva: Žetale 4, 2287 Žetale,

Odgovorna urednica: Marija KRUŠIČ, Uredniški odbor: Marija SKOK, Franc PULKO,

Toni BUTOLEN, Jože KRIVEC

Lektorica: Tjaša GAJŠEK, Marija KRUŠIČ

Prelom in tisk: Tiskarna Silveco, PE Stegne., OKTOBER 2023

Naklada: 500 izvodov

Javno glasilo »ŽETALSKE NOVICE« je na podlagi odločbe Ministrstva za kulturo RS štev. :006 - 24/00 so z dne, 29.03.2001 vpisano v register javnih glasil pod zaporedno številko 1767.

DOBER DAN

Lepo pozdravljeni, spoštovani občani in občanke naše občine,

kimavec ali deveti mesec leta je »skimal« h koncu, a je zaznamoval več spominskih dni. 5. dan tega meseca je bil posvečen dobrodelnosti, mesec je veljal za 30 dni prijateljstva, minili so spominski dnevi, ki nas opominjajo na stanje zdravja, tudi teden mobilnosti je poskrbel za varnost v prometu.

Narava se je začela obnašati po tretjem letnem času, ki bo kmalu pokazal svoje barvne skrivnosti. Narava Haloz je lepa, ljudje smo radi z njo, jo obdelujemo, sprejemamo njene darove, obsojamo pa tudi njena nenadna dejanja in se spominjamo 4. avgusta tega leta, ko se je nebo tako razjokalo, da je zbrisalo naravne meje, vodna moč je odnašala mostove, hiše, vrtove, nekoč lepo obdelana polja in terjala človeška življenja. Od teh nalivov, neviht sta minila že več kot dva meseca, a še dolgo ne bo imela narave prvotne podobe. Ljudje so pokazali svojo požrtvovalnost in na različne načine pomagali prizadetim, ki so strmeli v nebo in rekli: »Kam naj grem, saj nimam več doma, ne okolja, ki sem ju imel rad in spoštoval.«

Prisluhnili smo prizadetim po svojih zmogljivostih, a kdo bi jim lahko povrnil, kar je uničil trenutek novorojenega dne – 4. avgusta po Savinjskem in Koroškem.

Slovenci smo solidarni, radi pomagamo v stiski, rečemo, da čas zaceli rane, ki se mnogim ne bodo zacelile celo življenje.

Voda je vir življenja, je nepredvidljiva, poplavlja po svetu, katastrofalne posledice je pustila v Libiji in še drugod po svetu.

Ko se svet strese, so posledice strašne. Septembrski dan je bil krut za afriško državo Maroko in pokopal na tisoče življenj. Do narave se moramo obnašati odgovorno.

Življenje piše tudi lepe dogodke, rojeva se novo življenje, na Žetalskem je vse v pozitivu. Koledar hitro briše dneve, tretja sobota v mesecu oktobru je naš praznik, čas za gospodarsko in kulturno ovrednotenje 24. občinskega praznika.

V šolah zopet delijo znanje, učenci ga z veseljem sprejemajo in hitro mine tistih 10 mesecev, plača učnega uspeha je pospravljena in zopet so počitnice in tako se vrti kolo življenja.

Občani in občanke naše občine uspešno krmarimo skozi življenje, pripravljeni bomo na četrti letni čas, za toploto mrzlih dni bo poskrbljeno, vrstili se bodo kmečki prazniki, na Žetalskem rečemo »FÜREŽ«, poskrbeli bomo za bližnje in zase, uspešen bo zaključek občinskega praznovanja in še kako hitro bo minil čas, ko bomo stopili v prestopno leto 2024.

Preberite 84. številko Žetalskih novic, bodite zdravi, slikovno in besedno lepo pozdravljeni do 85. številke našega lokalnega glasila.

Odgovorna urednica
M. K.

*Čestitka občankam in občanom naše
OBČINE ŽETAJE
ob 24. občinskem prazniku*

*Polletje se je prevesilo v jesen, velike skrbi so zajele
prebivalce naših slovenskih območij. Z raznovrstnimi
dobrodelnimi pristopi pomagamo prizadetim ljudem,
da bi zadovoljivo dočakali četrti mrzli letni čas. Mi pa
se posvetimo našim dogodkom, prisluhnimo županovim
besedam in zapetim ter govorjenim besedam naših
kulturnikov.*

*V zdravju, sreči, zadovoljstvu
obeležimo 24. občinski praznik.*

S pozdravi:

**župana, občinskega sveta, občinske uprave in
uredniškega odbora Žetalskih novic!**

ŽUPANOV UVODNIK

TEŽKO LETO

Občina Žetale praznuje letos 25 let delovanja. Starejši občani se bodo spomnili, da ustanovitev občine ni bila enostavna. Krajan takratne krajevne skupnosti Žetale smo se na referendumu leta 1994 z veliko večino odločili za samostojno občino. A v vsesplošni zmedi, ko se za samostojno občino niso odločili v nekaterih današnjih mestnih občinah, državni zbor referendumu ni upošteval. Ni pa upošteval niti stališč stroke, ki pa je bila razdvojena. Nove občine so bile ustanovljene po načelu moči posamezne stranke ali vplivnih posameznikov v strankah v konkretnem okolju. Ni torej čudno, da je bilo ustanovljenih cela vrsta iniciativ za ustanovitev občin, med njimi tudi iniciativa za ustanovitev Občine Žetale. Takratna občina – ali bolje – takratno vodstvo Občine Majšperk je ustanovitvi Občine Žetale nasprotovalo, zato nismo pravočasno prejeli vseh dokumentov, ki bi jih bilo treba predložiti za odločanje v državnem zboru. Šele po odločitvi ustavnega sodišča smo v juniju šli na naknadni referendum in spet večinsko potrdili odločitev za samostojno občino. Državni zbor je odločitev potrdil in ustanovil

Občino Žetale. Ker sem sam, čeprav nisem pravnik, spisal ustavno pritožbo, ne bom razpravljajal, ali je bila odločitev pravilna ali ne, in to presojo prepuščam občanom. Začetki delovanja so bili težki. Treba se je zavedati, da je občina relativno velika in z malo prebivalcev. Prav število prebivalcev pa je najpomembnejše za financiranje občin. Tega smo se tisti, ki smo si najbolj vztrajno prizadevali za ustanovitev občine, ves čas zavedali, vendar smo kljub temu menili, da bomo samostojni uspeli doseči več, ker bomo lahko sami odločali o svoji usodi. Tudi presojo, ali smo v teh 25 letih bili uspešni, prepuščam občanom.

Dejstvo je, da je bil hiter razvoj občine v veliki meri odvisen od črpanja evropskih sredstev, ki smo jih v posameznih letih črpali več, kot je bil naš osnovni proračun, in bi jih še več, če bi imeli za lastni delež. Na žalost se je v perspektivi 2014–2020 ta trend domala ustavil, ker so bili pogoji nastavljeni tako, da občine, kot je naša, sploh nismo imele možnosti za prijavo na evropska sredstva. Obljube, da se bo v perspektivi 2021–2027 stanje vendarle vsaj deloma spremenilo, se v tem trenutku še ne uresničujejo. Večina programov še vedno ni potrjenih. Projekte še vedno pripravljamo na zalogo, seveda ne zastoj, ali pa bomo z njimi lahko konkurirali za sredstva, pa še vedno ne vemo. Letošnje leto je torej glede tega neko prehodno leto ali leto čakanja. Na žalost pa narava ne čaka. Leto se je začelo slabo, pozeba in neugodno vreme sta povzročila verjetno najslabšo sadno letino v zadnjih letih. Obilno deževje v maju pa je sprožilo številne plazove. Za razliko od številnih občin v naši občini ni bilo ogroženih stanovanjskih objektov. Ogromna škoda je nastala na infrastrukturi. Po grobi oceni je škoda zaradi plazov na občinskih cestah za okoli 1,5 milijona evrov. Končna škoda bo seveda mnogo višja in odvisna od cen izvajalcev sanacij, ko se bodo te izvajale. Velika škoda pa je tudi na občinskih cestah, predvsem makadamskih. Določene odseke smo letos sanirali že trikrat. Skupna škoda po neurjih je v občini torej v višini občinskega proračuna. Vsa škoda je evidentirana v sistemu Ajda in upamo, da bomo deležni državne pomoči, kot je obljubljena, ker sicer občina iz lastnih sredstev sanacije ni sposobna izvesti.

Paradoks je, da smo kljub veliki škodi še lahko zadovoljni, da smo med relativno manj ogroženimi občinami, glede na to, kar se je dogajalo v avgustu v Osrednji Sloveniji, v Savinjski in Koroški regiji.

Posledice teh neurij pa so tudi pri nas. V tem trenutku je nemogoče dobiti geomehanika za projekte za sanacijo plazov, začetek del na že podpisani pogodbi za modernizacijo ceste Prekože–Veliki Vrh zamuja tri mesece, ker so izvajalci zasedeni na kriznih območjih. Novih investicij pa nismo odpirali, ker čakamo na dejansko realizacijo obljubljenega denarja za sanacijo in bomo morali takrat imeti na voljo denar za svoj delež.

V občini teče dolgo pričakovan projekt izgradnje optičnega omrežja, ki pa, razen zadovoljstva, da se je končno začel, prinaša številne nevšečnosti in zaplete, o katerih pa je več napisano na naši spletni strani in v medijih.

Sicer pa včasih pozabljamo, da delo občine vendarle niso samo investicije, čeprav so te izjemno pomembne. Pomembna naloga občine je zagotavljanje čim boljših pogojev za življenje občanov, v kar pa spadajo družbene dejavnosti, vrtec, šola, šolski prevozi, kultura, šport, zdravstvo, družbena samozашčita, pogoji za delovanje društev, vzdrževanje občinskih cest in še kaj. Z zadovoljstvom lahko zapišem, da so vse te dejavnosti tekale normalno in smo še vedno, kljub pomanjkanju sredstev, uspeli zagotavljati visok standard, ki smo ga dosegli v preteklosti.

Ob 25-letnici delovanja občine praznujemo 24. občinski praznik. Prvo leto praznika nismo imeli, ker smo menili, da se je potrebno najprej dokazati z delom in šele potem praznovati. Želim, da se številnih prireditev ob letošnjem prazniku udeležite v čim večjem številu in da se skupaj poveseimo. Dosežki zadnjih 25 let so vendarle razlog za veselje in zadovoljstvo.

Čestitam vsem občankam in občanom ob 24. prazniku Občine Žetale.

Vaš župan

AKTIVNOSTI OBČINSKEGA SVETA OBČINE ŽETALE

Občinski svet Občine Žetale je od objave prejšnjih Žetalskih novic zasedal na dveh rednih in eni izredni seji. 5. redna seja je potekala 15. maja 2023 in je obravnavala 12 vsebinskih točk: **Elaborat o oblikovanju cen storitev obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja, oskrbe s pitno vodo v Občinah; Cirkulane, Cerkenjak, Destrnik, Dornava, Gorišnica, Hajdina, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Markovci, MO Ptuj, Podlehnik, Starše, Sv. Andraž v Slovenskih Goricah, Sv. Trojica v Slovenskih Goricah, Trnovska vas, Videm, Zavrč, Žetale, Poročilo vodo-oskrbe za leto 2022, Zaključni račun proračuna Občine Žetale za leto 2022, Prodaja zemljišča parc. št. *41/5 k.o. 504-Nadole, Brezplačen prenos del zemljišča parc. št. 904 k.o. 497-Dobrina, Predstavitev projektov; medgeneracijski center pri OŠ Žetale, pokopališče Žetale, cesta LC 240061 Žetale-Vabča Vas, Letna poročila za leto 2022 v seznanitev; ZD Ptuj, Lekarne Ptuj, OŠ Dr. Ljudevita Pivka, Pomoč na domu, Varna hiša Ptuj, Program mostovi, Glasbena šola Karol Pahor Ptuj, Knjižnica Ivana Potrča Ptuj, GJS ravnanja s komunalnimi odpadki.**

Prva navedena točka je bila tokrat, na pobudo župana Antona Butolna, umaknjena iz dnevnega reda, saj izvajalec GJS varstva okolja, oskrbe s pitno vodo, Komunalno podjetje Ptuj, ni pripravilo elaborata o oblikovanju cen v takšni vsebini, kot je bilo dogovorjeno in sprejeto na kolegiju županov. Z županovim predlogom so se strinjali vsi svetniki. Istočasno je župan predstavil vsebino poročila vodo-oskrbe za leto 2022, s katerim so se svetniki samo seznanili. V nadaljevanju sta župan in računovodkinja predstavila Zaključni račun proračuna Občine Žetale za leto 2022, na katerega svetniki niso imeli pripomb in so ga soglasno potrdili.

Pri obravnavi naslednje vsebinske točke je župan pojasnil, da je občan podal pobudo za ureditev dela parcele št. 904, k.o. Dobrina, da bi ta lahko nemoteno služila za dostop do stanovanjske hiše, v katero bi se stalno naselil. Predmetno zemljišče je namreč v lasti Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov Republike Slovenije in služi kot dostopna pot do omenjene nepremičnine. Občina je pridobila lokacijsko informacijo, iz katere je razvidno, da del parcele v naravi predstavlja nekategorizirano javno pot, po kateri se je promet odvijal že 11. 3. 1993, kar pomeni, da jo lahko občina dobi v upravljanje in jo brezplačno prevzame. Najprej pa mora občina pridobiti soglasje od Sklada kmetijskih zemljišč in gozdov RS in na svoje stroške naročiti odmero zemljišča. Tudi s to predstavljeno točko in brezplačnim prevzemom tega dela zemljišča so se soglasno strinjali vsi svetniki.

Pod naslednjo točko dnevnega reda so bili predstavljeni projekti. Župan je uvodoma pojasnil, da projekt za pokopališče Žetale še ni pripravljen. V nadaljevanju je predstavil projekt medgeneracijskega centra pri OŠ Žetale, za katerega sta pobudo podala Društvo upokojencev Žetale in OŠ Žetale. Na tem igrišču je že nekaj urejenih stvari, vendar bi želeli še pokrito kegljišče na vrhovi, urejene sanitarije, uredila bi se tudi čistilna naprava, nova igrala, ki bi služila občanom, šolarjem in otrokom vrtca, ureditev učilnice v naravi, igrišče na mivki. Nato je župan predstavil možnosti prijav na razpise in sofinanciranje za ta projekt. Naslednji predstavljen projekt je bil cesta LC 240061 Žetale-Vabča vas, za katero je župan podal izčrpno razlago, in bi ga bilo najbolj smiselno razdeliti na tri sklope, v katere bi bil vključen tudi pločnik, fekalna kanalizacija, javna razsvetljava in rekonstrukcija mosta.

Nato je župan občinski svet seznanil še s projektom ureditve pokopališča v Žetalah, kjer bi uredili prostor za razsutje pepela, nišo za žarne grobove oz. žarni zid, novo ograjo, vrata, poti in parkirišče. Naročena je idejna naloga, ki še ni izdelana.

Strojni krožek je podal pobudo za ureditev prostorov za društva nad večnamensko dvorano za izvajanje sestankov in ostalih aktivnostih. Za to izvedbo so predvidena strešna okna, izolacija, ogrevanje, ... S tem projektom pa bi se lahko prijavi na razpis LAS.

Župan je predstavil tudi predviden projekt v Dobrini, kjer je v načrtu izvedba parkirišča za vstopno mesto za Vukovo domačijo, za pohodne poti, za domačine, parkirišče za avtobus. Potrebno je počakati na sprejem OPN, da se lahko to uredi in zemljišče zamenja z zasebnikom. Načrtovano je bilo postajališče za avtodome, ampak ga ne dovoljujejo ukrepi izdelane poplavne študije.

Ob koncu je župan podal pojasnilo glede projekta za izvedbo pločnikov in avtobusnih postajališč na regionalni cesti v Dobrini in Čermožišah, kjer se je sedaj žal izkazalo, da na direkciji za ceste ni sredstev za financiranje projektov. Podali so pobudo, da občina naroči izdelavo projektov v vrednosti 85.000 €, ne podajo pa jamstva za vračilo teh sredstev, je pojasnil župan.

Na koncu vsebinskih točk dnevnega reda je župan na kratko predstavil vsebino vseh letnih poročil, ki jih je občinski svet prejel skupaj s sklicem za sejo. S tem gradivom se svetniki samo seznanijo in ne sprejemajo posebnih sklepov. Sledila so še vprašanja in pobude svetnikov ter informacije o aktivnostih v občini, ki sta jih podala župan in direktorica OU. S tem je bil dnevni red te seje izčrpan.

Na 6. redni seji, 29. junija 2023, so svetniki razpravljali o vsebini naslednjih predlaganih točk: **Elaborat o oblikovanju cen storitev obveznih gospodarskih javnih služb varstva okolja, oskrbe s pitno vodo v Občinah; Cirkulane, Cerkenjak, Destrnik, Dornava, Gorišnica, Hajdina, Juršinci, Kidričevo, Majšperk, Markovci, MO Ptuj, Podlehnik, Starše, Sv. Andraž v Slovenskih Goricah, Sv. Trojica v Slovenskih Goricah, Trnovska vas, Videm, Zavrč, Žetale. Sklep o določitvi cen programov vzgoje in varstva otrok ter rezervacij v programih predšolske vzgoje v enoti vrtec Žetale in povečanem normativu oddelkov ter sistemizaciji delovnih mest v enoti vrtec Žetale. Ocena in poročilo o izvajanju Občinskega programa varnosti Občine Žetale v letu 2022. Predstavitev projektov: Medgeneracijski center pri OŠ Žetale, Pokopališče Žetale, Večnamenska dvorana Žetale.**

Predstavnik Komunalnega podjetja Ptuj Rado Vek je podal razlago glede novega izračuna za oblikovanje cene oskrbe s pitno vodo, kajti ta točka je bila na dnevnem redu že na prejšnji seji OS, ampak so jo svetniki soglasno umaknili, saj elaborat ni bil zadovoljivo pripravljen. Tokrat so svetniki potrdili znižanje cen za oskrbo z vodo, tako da vodarina (cena izvajanja storitve) po novem znaša 1,0817 EUR/m³ brez DDV (pred tem 1,1791 EUR/m³). Omrežnina ostaja nespremenjena.

V nadaljevanju je ravnateljica dr. Silvestra Klemenčič podala izčrpno razlago predloga o določitvi cen programov vzgoje in varstva otrok ter rezervacij v programih predšolske vzgoje v enoti vrtec Žetale. Pomočnica ravnateljice za enoto vrtec Žetale Simona Krčar pa je podala razlago za sistemizacijo delovnih mest v enoti vrtec in posebnosti delovanja vrtca.

Po končani razpravi so svetniki soglasno sprejeli vse predlagane sklepe in potrdili tudi ceno programov vzgoje in varstva otrok, in sicer za:

- prvo starostno obdobje: starostno homogen oddelek: 618,01 €/mesec,
- prvo in drugo starostno obdobje: starostno kombiniran oddelek: 576,29 €/mesec,
- drugo starostno obdobje: starostno heterogen oddelek: 505,67 €/mesec.

Nato je predstavnik redarske službe Skupne občinske uprave g. Milan Bezjak predstavil poročilo o izvajanju občinskega programa varnosti, ki je za našo občino zelo ugodno. Svetniki so soglasno potrdili Oceno izvajanja občinskega programa varnosti Občine Žetale v letu 2022 in se seznanili s predstavljenim poročilom.

Na koncu je Kaja Pogačar, predstavnica podjetja, ki pripravlja projekte za medgeneracijski center, podrobno predstavila idejno zasnovo medgeneracijskega centra pri Osnovni šoli Žetale. Posebej se je razprava razvila glede učilnice na prostem, terase in zelene strehe na pomožnem objektu.

V nadaljevanju je župan Anton Butolen predstavil zasnovo za pokopališče Žetale, v kateri je predvidena obnova celotnega pokopališča.

Nazadnje so svetniki zaradi bližajočega se občinskega praznika zasedali še na 1. izredni seji v tem mandatu, ki je bila 11. septembra 2023, kjer so obravnavali naslednje vsebinske točke: Potrditev razpisa za podelitev občinskih priznanj za leto 2023 in Seznanitev s Poročilom o polletni realizaciji Proračuna Občine Žetale – januar/junij 2023.

Župan je predstavil vsebino razpisa za podelitev priznanj, predlogi zanj se bodo zbirali do 25. septembra 2023 do 12. ure. Priznanja bodo podeljena na osrednji prireditvi ob 24. občinskem prazniku Občine Žetale, ki bo 14. oktobra 2023.

Prav tako je v nadaljevanju podal razlago Poročila o polletni realizaciji Proračuna Občine Žetale – januar/junij 2023, kjer je zajel glavne postavke prihodkov in odhodkov.

Občinska uprava Občine Žetale

SANACIJA ZEMELJSKEGA PLAZU »ŠARDINJE« NA LC 240 221

Izbrani izvajalec PGGH, podjetje za gozdne gradnje in hortikulturo d.o.o., je v drugi polovici meseca avgusta 2023 začel z deli na sanaciji zemeljskega plazu na LC 240 221 Dobrina-Kočice-Marinja vas pri Kočice 29. Zemeljski plaz je namreč to cesto tako poškodoval, da je bila neprevozna in celo zaprta za promet.

Po predloženem terminskem načrtu bodo dela zaključena do 30. oktobra 2023. Cena pogodbenih del znaša 49.988,42 EUR z DDV, ki jih bo občina dobila povrnjena od ministrstva za naravne vire in prostor.

Občinska uprava Občine Žetale

*Si v stiski? Potrebuješ
pogovor?*

*Brezplačno svetovanje za otroke,
mladostnike, starše in družine*

Tel: 070 478 804

Mail: mostovi.preventiva@arsvita.si

ar
ars vitae

REPUBLIKA SLOVENIJA
MINISTRSTVO ZA ZDRAVJE

SPOŠTOVANE BRALKE IN BRALCI,

leto 2023 je za nas posebno leto, saj praznujemo 70-letnico delovanja našega Prostovoljnega gasilskega društva Žetale. To je čas, ko se ozremo nazaj na našo bogato zgodovino, polno dosežkov, izzivov in neprecenljivih trenutkov, in obenem pogledamo tudi v prihodnost, polno novih priložnosti in izzivov, ki nas čakajo.

V teh 70-ih letih smo dosegli veliko. Naša gasilska enota je postala simbol enotnosti, požrtvovalnosti in strokovnosti. Skozi leta smo se soočali z različnimi izzivi, od naravnih nesreč, požarov, tehničnih nesreč, do drugih situacij, ki so zahtevale našo hitro, strokovno in učinkovito ukrepanje. Gradili smo skupnost, si med seboj pomagali in se odzivali na različne izzive. Skupaj smo prebrodili ovire, se učili in rastle. Naša skupnost je postala močnejša in bolj povezana, saj smo dokazali, da z združenimi močmi lahko dosežemo velike stvari.

Naša 70-letna pot ni bila samo pot naših posredovanj. Bili smo aktivni tudi v družbenem življenju kraja. Sodelovali smo na različnih prireditvah, pomagali pri organizaciji dogodkov in si prizadevali za izboljšanje življenja v naši skupnosti. S prostovoljnim delom smo pokazali, da smo več kot samo gasilci – smo nepogrešljiv del aktivnega družbenega in družabnega dogajanja našega kraja.

Hkrati pa je 70-letnica priložnost, da se ozremo v prihodnost. Želimo biti pripravljeni na nove izzive, ki nas čakajo. Hitro spreminjajoči se svet zahteva od nas, da nadgrajujemo svoje znanje, izboljšujemo opremo, tehnike in razvijamo nove strategije. Želimo biti korak pred nevarnostmi in biti pripravljeni na vsak scenarij.

Verjamem, da se župan tukaj ne bi strinjal z mano, vendar je najlažja naloga gasilstva kupovati opremo, vozila, skrbeti za materialne stvari, med tem ko je najtežje kadrovati, skrbeti za ustrezen kader, njihovo strokovno usposobljenost, psihofizično pripravljenost in aktivnost, saj se to nemalokrat prepleta z ostalimi društvenimi in prostočasnimi dejavnostmi.

Gasilstvo je odgovorno delo, ki zahteva predanost, znanje in močno skupnost. Zato je pomembno, da enotno stopimo skupaj, se izognemo razdrobljenosti in si prizadevamo za nadgradnjo

našega znanja, veščin, odnosov in tehnike. Le tako bomo lahko učinkovito opravljali svoje poslanstvo in zagotavljali varnost v naši skupnosti.

Pri gasilstvu se počasi vedno bolj pozna paradoks organiziranosti na podlagi društev. Po eni strani smo izvajalci gasilske javne službe, ki svoje delo opravljamo na podlagi podpisanih pogodb, po drugi strani pa nas večina še vedno dojema in enači z vsemi ostalimi društvi. Tudi mi se, predvsem zaradi zgodovinske tradicije, v definiciji ne znamo povsem opredeliti, kaj šele poenotiti.

Zgodovina, na katero moramo biti ponosni, nas je izoblikovala in nam dala osnove. To pomembno tradicijo moramo nadaljevati, hkrati pa moramo požarno brambo, ki danes presega namen, za katerega smo se sprva ustanavljali, prilagoditi današnjim razmeram in družbenemu stanju. Zgodovina nas uči in navdihuje, vendar pa je treba ohraniti jasno perspektivo in se osredotočiti na našo primarno nalogo – zaščito in reševanje. To nam pomeni izziv: kako se jasno opredeliti in poenotiti našo vlogo ter predstaviti gasilstvo kot unikatno in ključno sestavino za varnost našega okolja, obenem pa ohraniti bogato zgodovinsko tradicijo, ki je tesno povezana z društvenim delovanjem.

Prostovoljna gasilska organizacija v Sloveniji se ponaša z več kot 165.000 člani organizacije, zaskrbijoč podatek pa je, da je med člani le slabih 36.000 gasilcev operativnih gasilcev, kar pomeni samo 20 % vseh. Vsak med nami pa ve, kaj ta številka pomeni realno in da je dejansko število psihofizično sposobnih, primerno usposobljenih in aktivnih gasilcev v Sloveniji veliko nižje, kot ga prikazujejo evidence.

Zavedati se moramo, da je gasilstvo več kot le članstvo v društvu. Je način življenja, ki zahteva predanost, pogum, odrekanje, stalno pripravljenost in nesebično delo za dobrobit drugih. Zato je pomembno, da se v definiciji gasilstva povsem opredelimo, da se zavedamo svoje vloge in prispevka ter da se enotno predstavljamo v javnosti.

Zato bo v prihodnosti treba prilagoditi stare ali celo izoblikovati

nove procese znotraj organizacije, kar pa ne posega samo v delovanje p o s a m e z n i h organizacij (društev), ampak na celoten nivo organiziranega gasilstva in zagotavljanja požarne varnosti, za kar pa bo najverjetneje potreben širši družbeni konsenz.

Bodimo ponosni na svojo vlogo v gasilski enoti, gasilskem društvu in gasilstvu kot celoti. Zavedajmo se, da smo ključni del varnosti naše skupnosti in da naše delo rešuje življenja ali na drug način pomaga pomoči potrebnim. Zgradimo enotnost med seboj,

izboljšajmo našo definicijo in se predstavimo kot močan in edinstven del družbe.

Za nami je bogata zgodovina, a pred nami so še vedno številni izzivi. Združeni, enotni in predani svojemu poslanstvu lahko premagujemo ovire, gradimo zaupanje in ustvarjamo boljšo prihodnost. Naj bo to moje razmišljanje vzpodbuda za nadaljnje delo in enotnost v gasilstvu.

Želim se zahvaliti vsem gasilkam in gasilcem, članicam in članom našega društva, ki so s svojim prispevkom, entuziazmom in zavezanostjo kulturi, umetnosti ali strokovnosti pripomogli k razvoju našega društva. Hvaležen sem vam za vašo predanost in za to, da ste del te izjemne skupnosti.

Hvaležen sem tudi našim družinam, ki nam vedno stojijo ob strani, nas razumejo in nam dajejo podporo v našem poslanstvu.

Občutek ponosa, ki ga danes nosimo v srcih, je rezultat trdega dela, požrtvovalnosti in strasti vsakega aktivnega posameznika v društvu. Naše gasilske korenine so globoko zakoreninjene v naši skupnosti in kot gasilci smo vedno pripravljeni biti tam, kjer nas potrebujejo.

Naša 70-letnica pa je tudi priložnost za zahvalo vsem, ki prispevate k našemu uspehu: občini, sponzorjem, donatorjem in drugim podpornikom. Vaša podpora in sodelovanje sta bila neprecenljiva in brez vas ne bi mogli doseči vsega, kar smo dosegli.

Ob 70-letnici društva se oziramo v prihodnost z optimizmom in zavedanjem, da so pred nami še mnoge priložnosti za rast, razvoj in skupno delo. Vse nas čaka še veliko izzivov, ki jih bomo premagovali z enotnostjo, znanjem in predanostjo.

Naj bo naša zaveza, da ohranimo vrednote, ki nas povezujejo, in da še naprej gradimo močno in odgovorno gasilsko enoto in organizacijo.

Skupaj bomo nadaljevali našo pot, ki je polna prijateljstva, solidarnosti in skupne vizije.

Združeni kot eno prepoznavamo, da naša predanost ni omejena le na posebne dogodke ali praznovanja. Vztrajno se posvečamo opravljanju

naše dolžnosti, zavedajoč se, da smo poklicani, da nudimo pomoč in zaščito v času nujnosti.

Naša solidarnost je temelj našega delovanja in nas vodi v najbolj kritičnih trenutkih. Zavedamo se, da smo močnejši, ko stopimo skupaj, in da naše delo prinaša pomembne spremembe v življenju ljudi ter varnosti naše skupnosti.

Naj bosta naša enotnost in predanost trajna ter naj nas vodita skozi prihodnost. Obenem pa se zavedajmo, da ohranjanje te vrednote zahteva stalno prizadevanje in prilagajanje novim izzivom.

Čestitke PGD Žetale ob 70-letnici delovanja!

Hvala vam, dragi gasilci in gasilke, člani in članice za vaš trud, požrtvovalnost in vse prostovoljno delo, ki ste ga vložili v naše društvo. Skupaj gradimo varnejši jutri, poln ponosa, vztrajnosti in skrbi za našo skupnost. Naj ta ostane močna, večno obdržimo našo solidarnost, saj lahko skupaj dosežemo velike stvari. S ponosom se ozrimo nazaj, z vzpodbudo in optimizmom pa v prihodnost.

Hvala vam in bodimo ponosni na to, kar smo dosegli!

Na pomoč!

Nejc Sakelšek,
predsednik PGD Žetale

30 LET DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŽETALE

UVOD

Leto 2023 je za Društvo upokojencev Žetale jubilejno leto. 27. novembra 2023 bo minilo 30 let od ustanovitve Društva upokojencev Žetale. Tega dne so bili na ustanovnem občnem zboru izvoljeni organi društva. Prva predsednica je postala Marija ŽERAK, podpredsednik je postal Janko KOZEL, tajnica društva Lizika COLNARIČ in blagajničarka Tončka STRES. V upravni odbor so bili izvoljeni: Kristina BUTOLEN, Sebastijan VOGRINC, Terezija VOGRINC, Jože VIVOLA, Franc VIVOLA, Marija STOJNŠEK, Danica ŽERAK. Nadzorni odbor so sestavljali: Jože VOGRINC kot predsednik, Eva BUTOLEN in Marija VOGRINC kot članici. V častno razsodišče so bili izvoljeni Martin RODOŠEK – predsednik, Monika JAZBEC – članica in Stanko LETONJA – član.

Veseli nad ustanovitvijo društva je bilo veliko. Imeti društvo v domačem kraju je nekaj povsem drugega kot biti član društva v oddaljenem kraju. Društvo na začetku svojega delovanja ni imelo svojih prostorov za pisarniško delovanje in sestanke. Zato je moralo koristiti pisarno krajevne skupnosti, prosvetno dvorano, velikokrat pa prostor stanovanjske hiše Jožeta in Marije VOGRINC, v Čermožišah 43/a. Šele leta 1997 je društvo pridobilo v najem prostore v zgornji etaži stavbe Žetale. S pomočjo takratne Krajevne skupnosti Žetale in predvsem lastnim delom članov društva so bili prostori urejeni za uporabo in služijo svojemu namenu še danes. Leta 1997 je Društvo upokojencev Žetale razvilo svoj društveni prapor. Osnovni nameni delovanja Društva upokojencev Žetale so bili – in ostajajo tudi danes – druženje, rekreacija in medsebojna solidarnostna pomoč njenih članov. V ta namen je društvo organiziralo številne izlete, romanja po Sloveniji in tujini. Organizirane so bile prireditve: pustovanje, martinovanje in družabna srečanja, pikniki v poletnem času. Društvo ves čas svojega obstoja sodeluje s Pokrajinsko zvezo Društev upokojencev Spodnje Podravje Ptuj in sosednjimi prijateljskimi društvi: Podlehnik, Majšperk in Ptujška gora ter društvi, ki delujejo v občini Žetale. Pred leti smo storili korak naprej na področju športa in rekreacije. Tako je društvo v sodelovanju z Osnovno šolo Žetale, PGD Žetale in Športnim društvom Žetale izvedlo projekt LAS Haloze z naslovom MI SMO ZA. V okviru tega projekta, ki zajema vse generacije, je bilo urejeno balinišče pri Osnovni šoli Žetale.

Za delovanje društva so potrebna finančna sredstva, ki jih nikoli ni dovolj. Osnovno delovanje društva se financira iz članarine in donacije občine Žetale ter prispevkov članov društva in sponzorjev. Ob spominih na prehojeno 30 let dolgo pot delovanja Društva upokojencev Žetale je pogled usmerjen v prihodnost. Tudi v prihodnje bo osnovna dejavnost društva prvenstveno namenjena medsebojnemu druženju članov. Naša velika želja je, da se realizira izgradnja medgeneracijskega centra pri Osnovni šoli Žetale.

V društvu upokojencev Žetale smo ponosni na delovanje društva v preteklih 30 let. Zato se v tem času s spoštovanjem in hvaležnostjo spominjamo vseh, ki so tlakovali uspešno pot društva skozi 30 let in jih ni več med nami. Osrednja slovesnost v počastitev 30-letnice delovanja Društva upokojencev Žetale bo v soboto, 11. novembra 2023, v večnamenski dvorani Žetale.

IZLET DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŽETALE V GORIŠKA BRDA

Na lepo majsko jutro, v četrtek, 25. maja 2023, smo se člani Društva upokojencev Žetale odpravili na izlet v Goriška Brda.

GONJAČE V GORIŠKIH BRDIH, MAJ 2023

Zaradi čudovite pokrajine, ki je posejana z vinogradi in češnjami, Goriška Brda imenujejo – slovenska Toskana. Bil je to jubilejni izlet, posvečen 30-letnici uspešnega delovanja Društva upokojencev Žetale. Izlet je društvo organiziralo v sodelovanju s turistično agencijo Sonček. Vodička Anja nam je med vožnjo povedala veliko zanimivosti o krajih, skozi katere nas je vodila pot. Vzdušje na avtobusu in nasploh na izletu je bilo zelo sproščeno, povedano z eno besedo – čudovito. Poseben čar temu vzdušju je dalo lepo petje naših članov, kar je pohvalila tudi vodička v svoji zaključni besedi. Vseh lepot, ki jih nudijo Goriška Brda, si ni mogoče ogledati, saj bi za to potrebovali več dni. Po panoramski vožnji smo se najprej ustavili v Gonjačah, kjer ob spomeniku žrtvam 2. svetovne vojne stoji 22 metrov visok razgledni stolp s 144 stopnicami. S stolpa je čudovit razgled na Brda in Furlanijo. Ob vznožju stolpa nas je čakala malica. Nato smo pot nadaljevali v tipično briško vasico Šmartno, v kateri stoji Cerkev sv. Martina, ki je največja cerkev v Brdih. V Šmartnem smo si ogledali muzej, ki prikazuje značilno briško hišo. Ker se je bližal teden briških češenj, smo lahko te češnje tudi kupili, saj so nas ponudniki pričakali pri avtobusu. Iz Šmartnega nas je vodila pot v vas Dobrovo, kjer smo si ogledali zunanost gradu, ki sodi med najlepše na Goriškem. Ogled notranjosti gradu zaradi obnove ni bil možen. Po ogledu zunanosti gradu in sprehodu po vasi, smo se po osimski cesti, ki poteka po ozemlju, ki ga je Italija na podlagi Osimskega sporazuma odstopila bivši državi Jugoslaviji, napotili skozi Novo Gorico v Vipavsko dolino, kjer nas je na kmečkem turizmu čakalo pozno kosilo. Po končanem kosilu, nas je pot vodila proti domu, kamor smo prispeli v poznih večernih urah. Izlet v Goriška Brda je bil dogodek, ki nam bo še dolgo ostal v lepem spominu.

DRUŽABNO SREČANJE – PIKNIK ČLANOV DRUŠTVA UPOKOJENCEV ŽETALE

Mesec julij je čas dopustov, piknikov in družabnih srečanj. Tako se tudi člani Društva upokojencev Žetale nismo izneverili svoji tradiciji, da organiziramo za svoje člane družabno srečanje, ki je potekalo v soboto, 8. julija, v čudovitem naravnem okolju pri Lovskem domu Žetale. Udeležba na pikniku je bila izredno dobra, saj se ga je udeležilo 60 članov Društva upokojencev Žetale. Na

začetku je vse prisotne pozdravil predsednik Društva upokojencev Žetale Franc HORVAT. V krajšem nagovoru je prisotnim zaželel veliko sproščenega druženja, dobrega počutja in obilo zabave. Tajnik društva Jože KRIVEC je prisotne člane društva seznanil z aktivnostmi glede uresničevanja načrta dela do konca leta 2023. Tu je posebej izpostavil naslednje: akcija varovanja šoloobveznih otrok ob začetku šolskega leta 2023/24 v sodelovanju s Svetom za preventivo in vzgojo v cestnem prometu, izlet v Pliberk na avstrijsko Koroško, osrednja prireditve ob 30-letnici uspešnega delovanja Društva upokojencev Žetale, ki bo v soboto, 11. novembra 2023, in bo združeno z tradicionalnim martinovanjem in krstom mošta. Ob božično-novoletnih praznikih bomo obiskali onemogle člane društva. Po uvodnem delu je sledilo družabno srečanje ob ponudbi jedi na žaru in pristni haloški kapljici. Da je bilo razpoloženje prisotnih še bolj prešerno, je poskrbel odlični mlad harmonikar Uroš BER iz Kočic, ki je z domačo glasbo in petjem mnoge privabil, da so veselo zaplesali. Letošnje družabno srečanje s piknikom je dokaz, da si naši člani takšnih srečanj želijo, zato se gotovo dobimo na podobnem srečanju v letu 2024. In prav na koncu hvala Lovski družini Žetale, da smo lahko pri njihovem lovskem domu organizirali letošnje družabno srečanje.

MARIJA ŽERAK PREDAJA PRIZNANJE TEREZII HORVAT

SREČANJE UPOKOJENCEV SLOVENIJE, TRŽAŠKE IN KOROŠKE V PLIBERKU

GRAD ERBERSTEIN IN GLOBASNICA 2023

Na povabilo Slovenskega društva upokojencev Pliberk smo se člani Društva upokojencev Žetale udeležili srečanja upokojencev Slovenije, Tržaške in Koroške v avstrijskem Pliberku. Dobro razpoloženi smo se na pot odpravili v soboto, 2. septembra 2023, z avtobusom podjetja Flucher iz Rogaške Slatine. Izleta se je udeležilo 49 članov Društva upokojencev Žetale. Na avtobusu

nam je izrekel uvodni pozdrav predsednik DU Žetale Franc HORVAT. Pot nas je vodila po avtocesti iz Kozmincev do Maribora in po Dravski dolini do mejnega prehoda Vič na avstrijsko Koroško. Nekaj o zanimivosti krajev, čez katere smo se vozili, nam je predstavil tajnik DU Žetale Jože KRIVEC. Vožnja do Pliberka z vmesnim postankom pred Dravogradom je potekala brez težav. Ob 9.30 uri smo prispeli pred slovenski Kulturni dom v Pliberku, kjer nas je pričakal predsednik Slovenskega društva upokojencev Pliberk Jožko Hudl. Ob pomoči prijazne vodičke nas je pot vodila v veliki šotor Svaveja uta, kjer je potekal znameniti »jormak« ali letni sejem, ki je letos potekal že 630. vse od leta 1393. Srečanje upokojencev Slovenije, Tržaške in Koroške se je pričelo ob 10. uri in je bilo letos že 29. po vrsti. Po pozdravnih nagovorih je sledil kulturni program, ki so ga pripravila posamezna društva upokojencev iz Slovenije, Tržaške in Koroške. Mestna občina Pliberk ima 4.000 prebivalcev, mesto Pliberk pa 1.400. Jormak je največja prireditev na predelu južne Koroške, ki jo v štirih dneh obišče 150.000 obiskovalcev. Sejem se razprostira na površini 6 hektarjev. Na velikem travniku pri Pliberku razstavlja okoli 350 razstavljalcev iz Avstrije in sosednjih držav. Po kulturnem programu v šotoru, smo se podali v center Pliberka, kjer smo si ogledali uro trajajočo povorko, v kateri so sodelovale različne organizacije in društva iz različnih krajev avstrijske Koroške. Po končani povorki je sledil ogled cerkve v Pliberku. Zatem smo se odpravili v 9 kilometrov oddaljeno Globasnico, kjer živi skoraj polovica prebivalstva, ki je slovenskega rodu. V Globasnici smo si ogledali muzej in grad Elberstein. Grad je nekaj posebnega, saj ga lastnik ureja z lastnimi sredstvi.

PLIBERK, SEPTEMBER 2023

Dan, ki smo ga preživeli na avstrijskem Koroškem, je hitro minil, in ko se je popoldan nagibal proti večeru, smo se morali posloviti od prijaznih slovenskih rojakov na avstrijskem Koroškem, ki na tem prostoru ohranjajo slovenski jezik. Na poti domov nas je spremljala slovenska pesem.

ZAKLJUČEK

Društvo upokojencev Žetale je sedaj sredi priprav na izvedbo osrednje prireditve ob 30-letnici svojega delovanja. Uradni program prireditve je sestavljen. Po osrednji prireditvi ob 30-letnici bo martinovanje s šaljivim prikazom krsta mošta, ki mu bo sledilo družabno srečanje. Pred nami je tudi 24. praznik Občine Žetale in 31. Kostanjev piknik. Društvo upokojencev bo v okviru programa prireditev ob prazniku Občine Žetale organiziralo odprto prvenstvo v tekmovalstvu keglanja na vrvici, ki bo v torek, 10. oktobra 2023, in odprto prvenstvo v balinanju, ki bo v sredo, 11. oktobra 2023.

Občankam in občanom Občine Žetale iskreno čestitamo ob 24. prazniku in želimo prijetno praznovanje.

Jože KRIVEC

XXIII. DRŽAVNO TEKMOVANJE LASTNIKOV GOZDOV

Kot že dvaindvajsetkrat doslej so se na sejmu AGRA zbrali najspretnější lastniki gozdov na državnem prvenstvu iz vseh 14 območnih enot ZGS. Tudi letos smo OE Maribor zastopali Žetalčani. Na izbornem spomladanskem tekmovanju se je oblikovala ekipa, ki je pokazala, kako brneče in ostre so tudi naše žage. Svojo hitrost, natančnost, spretnost in športni duh pa so dodali Robi JUS, Poldi GAJŠEK, Matjaž BUTOLEN in vodja ekipe Toni BUTOLEN.

Kar nekaj vročih avgustovskih popoldnevov smo se zbirali na poligonu Hojka, kjer nismo pilili samo žag, ampak tudi formo za nedeljo, 27. avgusta 2023, v Gornji Radgoni. Na vajah smo vse discipline (menjava verige, kombinirani rez, natančni rez, zasek in podžagovanje, kleščenje in podiranje droga na balon) izvajali po vrstnem redu in skušali ustvariti pogoje, enake tistim na tekmi. Vse meritve in napake sem kot vodja ekipe tudi skrbno zapisoval in jih po pravilniku spreminjal v točke. Na koncu dneva smo ob zasluženih pijači rezultate skupaj analizirali.

Dan tekme. Vroč. V zraku, kot vedno na ta dan, rahla napetost. A ne za dolgo. Po uradni otvoritvi se je tekmovanje začelo. Štartne številke so bile lepo razporejene, tako da smo lahko spremljali in navijali za vsakega posebej.

Fantje so nastopili odlično in osvojili ekipno 7. mesto. Da so bili na vajah vsi enako zavzeti, pa se vidi iz posamičnih uvrstitev. Vsi so bili, kot se reče »na kupu«. Matjaž 18., Poldi 19. in Robi 22. med 42 tekmovalci. Ekipno zmago so slavili

Tolminci, posamično pa Tadej Rupnik, prav tako iz Tolmina.

Hvala vsem, ki ste nas v času vaj in tekme vzpodbujali in navijali za nas.

tb

POPLAVE

Kot vsi vemo, je letošnje leto prineslo Sloveniji, in tudi drugod po svetu, kar precej vremenskih nevšečnosti, in eno takih je prizadelo velik del naše države.

Poplave, ki so terjale precej velik materialni davek in žal tudi nekaj življenj, a vse materialne dobrine je možno nadomestiti. Zato tudi v strojnem krožku nismo stali križem rok in smo organizirali zbiranje krme za prizadete kmetije, ki so jim ta vir hrane za živino uničili ali odnesli deževje in plazovi. Odziv naših članov je bil velik, zato smo zbrali ponudbe.

Do sedaj je bilo ponujenih več kot 80 silažnih bal in nekaj bal suhe krme. Zato smo že organizirali prvi prevoz 38 bal v Črno na Koroškem, za katerega se je prijazno odzval naš domači prevoznik Franc Kos iz Žetal, ki je bale prepeljal brezplačno, za kar se mu v imenu krožka najlepše zahvaljujemo. Upamo, da v kratkem uspemo prepričati še kakšnega prevoznika iz naših krajev.

Tudi na našem tradicionalnem pohodu smo letos nabirko pri maši za pokojne člane po predlogu našega duhovnika Cirila namenili poplavljenecem. Zato še enkrat hvala vsem, ki pomagате in se s tem zavedate, da narava lahko pokaže zobe kjerkoli in da nikoli ne vemo, kdaj bomo pomoč potrebovali tudi mi.

Hvala.

**Izidor Š.
Vodja SK Žetalanec**

15 LET PEVSKE USTVARJALNOSTI MOŠKEGA PEVSKEGA ZBORA

V petek, 23. junija 2023, je bila naša kulturna dvorana napolnjena s pesmijo, glasbo in poezijo, saj je Moški pevski zbor Kulturnega društva Žetale obeleževal svojo 15. obletnico delovanja. Nepozabna prireditev, ki se je odvijala v sproščenem vzdušju, je bila polna glasbenih užitkov domačinov in vabljenih gostov. Res, da je od ustanovitve zbora, pa do tega dne, minilo že 16 let, vendar zaradi zdravstvenih razmer v Sloveniji tega dogodka v lanskem letu ni bilo mogoče proslaviti.

Glasbena prireditev, ki je v domačo dvorano privabila številne ljubitelje petja, je postregla s pestrim programom. Kot gostje koncerta so nastopili člani Kvarteta Rogatec, ki so s svojimi ubranimi glasovi navdušili celotno občinstvo. Prav tako pa so se na odru zvrstili še: Marija, Toni, Silvo, Rado in Matija, člani naše dramske sekcije, ter nam s svojimi recitali obogatili dogajanje. Program pa sta z mladostno energijo in simpatičnostjo povezovala Tatjana Gajšek in Jan Furman.

Ob tej posebni priložnosti je predsednica Kulturnega društva Žetale gospa Marta Prevolfšek čestitala članom zbora za jubilej in v nadaljevanju podelila zahvale ter priznanja vsem nekdanjim in aktualnim pevcem, ki so delovali ali še delujejo v zboru. Prav tako so sledile zahvale tudi društvoma PGD Žetale in LD Žetale ter župniji Žetale in občini Žetale, ki so v teh letih nudili in še nudijo podporo pri delovanju zbora. Posebno zahvalo je namenila tudi našemu novemu zborovodji Kristjanu Furmanu ki je z novim letom prevzel vodenje zbora. S svojim znanjem in entuziazmom je že obetavno zaznamoval prihodnost zbora.

Besede zahvale so bile namenjene tudi spomenu na dva pomembna člana, ki sta v preteklosti zaznamovala delovanje zbora: pevovodju Stanko Vedlinu, ki nas je žal za vedno zapustil po letu dni delovanja v našem zboru, in (še posebej) Silvu Potočniku, ki je delal in živel za kulturo praktično vse svoje življenje, ter s tem zapustil neizbrisen pečat v kulturnem in družbeno-političnem delovanju kraja. Ostala bosta večno v srcih pevcev zbora in sokrajanov Žetal.

Čestitkam ob 15. obletnici moškega zbora sta se z nagovorom pridružila tudi Jože Krivec, kot predstavnik Javnega zavoda za kulturne dejavnosti Ptuj, in Tone Butolen, župan občine Žetale. Poudarila sta pomen ohranjanja kulture in prostovoljne dejavnosti društva, in s tem obogatitev družbenega življenja v kraju.

15 let delovanja Moškega pevskega zbora Kulturnega društva Žetale je tako minilo v znamenju glasbe, prijateljstva in hvaležnosti. S tega mesta gre zahvala tudi vsem sponzorjem in donatorjem, ki nas nesebično podpirate skozi leta našega delovanja. Rezultat te vaše podpore je bil tudi ta večer, ki je segel v srce vseh prisotnih in še enkrat potrdil, kako pomembni sta kultura in glasba za dobrobit vseh nas. Naj bo zborovsko petje tudi v prihodnje vir navdiha in veselja za vse ljubitelje glasbe in petja v našem domačem kraju.

Franc S.

“ZA SRNJAKOV POKAL V DIR STARO IN MLADO”

Da bi spodbudili zdrav način življenja in obenem uživali v lepotah, ki jih nudi naša žetalska gozdnata pokrajina zahodnih Haloz, smo v Turističnem društvu Žetale organizirali 5. tradicionalni Srnjakov tek. Tokrat smo se povezali z gostinskim objektom Restavracije Gladiator in označili tekaški progi po Kočicah in Dobrini. Letošnja trasa je bila zahtevna, a zato je bil toliko slajši občutek ob prihodu tekačev na cilj, do katerega so se prebijali čez Potni Vrh, Prekože do Globočca ter preko potoka skozi gozd in po celotni nekdanji motokros progi. Številčna udeležba je pokazala, da so rekreativno-športni dogodki zanimivi za širšo populacijo. Zelo smo veseli, da se vsako leto prijavlja več mlajših ekip in je bil najmlajši tekač star le 9 let, medtem pa je najstarejši, ki je

premagal traso, štel že polnih 66 let, kar dokazuje, da je tek trojka na 4-kilometrski progi vsekakor primeren za vsako športno dušo. Tek posamično 8 kilometrov pa je bil bolj zahteven in je privabil nekaj zelo tekmovalnih posameznikov. Najhitrejši je progo z veliko vzponi in spusti premagal v samo 34 minutah. Vsekakor pa še enkrat pohvale vsem 47 tekačem, ki so zadano traso uspešno premagali in si prislužili srnjakov golaž, najboljši pa nagrade naših podpornikov in sponzorjev. Dogodek je postal odlična uvertura v jesenski čas, ko je vsakodnevni tek v obarvane žetalske gozdove lepa dejavnost, ki si jo domačini lahko privoščimo, s tem pa krepimo telo in duha.

**Boštjan Štajnberger
TD Žetale**

NA KNJIŽNI POLICI JE ŽE ZMANJKALO PROSTORA

Srečanje s Partljičem v decembru 2022

Ko nas je decembra lani v Žetalah obiskal pisatelj in dramatik Tone Partljič, smo takrat še sedmošolci Niko, Anamarija, Maj, Vita in Lana z njim opravili intervju. Povedal nam je veliko zanimivega in res bi bila škoda, če bi naš zapis pogovora ostal neobjavljen.

Ste v otroštvu radi brali knjige? Kaj pa zdaj?

Ja, v otroštvu sem rad bral knjige, zdaj, ko sem upokojen, pa še rajši in imam tudi čas. Rad lovim tudi ribe na morju.

Kako se spominjate svojih otroških let in osnovne šole? Ste bili med pridnimi ali nagajivimi?

Bil sem nagajiv in sem rad hodil v šolo. Zelo sem se učil, saj sem bil prav dober. Spomnim se, kako sem v osmem razredu vrgel papirček, saj mi je bila všeč ena punca, in je učiteljica pogledala in vprašala, kdo ga je vrgel, nihče ni nič rekel. Po koncu ure mi je učiteljica rekla, naj počakam, in je rekla, da ve, da sem bil jaz in da si naj zapomnim in sem tudi si. Zdaj vem, da če narediš nekaj, česar ne bi smel, moraš se tudi priznati in povedati resnico.

V knjigi Hotel sem prijeli sonce ste zapisali, kako ste kot majhen deček vrgli malico skozi okno vlaka in na koncu to tudi obžalovali. Ali ste s tem želeli kaj posebnega sporočiti ljudem?

Seveda sem obžaloval, saj sem si pred malico kupil sendviče z belim kruhom, ker so se delali norca iz mene, saj so vedeli, da sem kmet. Pred drugimi sem pojedel sendviče, ki sem si jih kupil. Tisti kruh z zaseko sem vrgel skozi okno vlaka in še danes to obžalujem. Čez več let sem spoznal, da nisem ravnal prav. Takrat sem se spomnil, kako si je Ivan Cankar zaželel kavo, mama je cel dan po Vrhniku prosila za skodelico, skuhalo mu jo je. Cankarjeva mama je kavo ponudila Ivanu, a jo je odklonil, mama se je začela jokati, saj je ves dan prosila za kavo. Ivan Cankar je zapisal tudi, da ga, ko mu natakarcica na Dunaju prinese kavo, stisne pri srcu, saj se spomni, kaj je naredil mami. Tako se zdaj počutim jaz, obžalujem, kar sem naredil v otroštvu.

Ali ste že v otroštvu imeli željo po tem, da bi postali pisatelj? Kaj vas je navdušilo, da ste postali pisatelj?

Učil sem se v redu, enkrat nam je učiteljica pripovedovala epsko pesem o kugi. Nato je rekla: »Napišite pesem o kugi.« Čez teden dni pa je učiteljica rekla: »Tega vam ne bi smela dati za nalogo, ker jih je 12 pisalo nezadostno, 6 zadostno, 3 dobro, imamo pa enega, ki je pisal odlično.« Učiteljica je rekla: »V razredu imamo malega pisatelja.« Nato je rekla še: »Partljič.« Pa sem bil prepričan, da sem med tistimi, ki so pisali cvek. Potem sem pa si na hitro izmislil, da bi bil pisatelj. Ko nam je učiteljica dala domačo nalogo, sem pisal dvanajst strani dolge spise.

Koliko ste bili stari, ko ste začeli pisati zgodbe?

Prvo zgodbo sem napisal, ko sem imel 20 let in sem bil na učiteljski. Ko sem hodil na učiteljsko, smo pisali časopis in ga nismo nič pokazali profesorici. Pisali smo satirične zgodbe o kakšnem profesorju oz.

profesorici, a nismo zapisali imena. Včasih sem slišal, kako je kakšna profesorica rekla drugi profesorici, da če bo Partljič izvedel, da jim bom že posvetil. Profesorji so videli, da imam kritičen odnos, moje zapise so očitno brali in so to tudi upoštevali.

Na učiteljski sem pisal tudi ljubezenske pesmi dvema dekletoma – Angelci in Herti. Angelca je potem vzela miličnika, Herta pa je vzela enega, ki je popravljaval avtomobile. Enkrat pa je prišla ena iz Rogatca, ki se me je usmili – Milka.

Pisal sem torej ljubezenske pesmi in satirične zgodbe, nato so me objavili še v Večeru, prve prave objave v ljubljanskih revijah so bile objavljene, ko sem bil star 23 let. Mojo prvo dramo so igrali v Ljubljani leta 1968, ko sem bil star 28 let. Ni lahko izbrati dram, ki se bodo igrale, ampak so vseeno izbrali mojo.

Star sem bil 27 let, ko je izšla moja prva knjiga. Takrat so me povabili iz Društva slovenskih pisateljev, takrat jih je bilo okoli 200. Takrat sem Milki že rekel, da so me povabili v društvo, nisem mogel verjeti, da so me povabili, sam pač nimaš takšnega občutka, da si pisatelj.

Strah me je, ko napišem kakšno novo delo, saj se sprašujem, kaj si bodo ljudje mislili. Po navadi dam delo prebrati še svoji ženi Milki. Preden pa moje delo pride v objavo, rečem še založniku, naj prebere in pove po resnici.

Koliko knjig ste napisali in kako se počutite, ker ste napisali toliko del?

Ja, napisal sem prvo tanko knjigo, petindvajset let pa sem pisal svoj prvi roman Pri Mariji Snežni zvoni. Napisal sem pravzaprav 30 proznih del in še komedije, deset knjig je dramskih.

Ko sem izdal prvi dve knjigi, sem ju dal na knjižno polico in sem si rekel, da nikoli ne bom napisal knjig za celo polico, zdaj pa je že zmanjkalo prostora.

Knjigo Hotel sem prijeli sonce so natisnili v mednarodnem jeziku esperanto in v bengalščini v Pakistanu v 600.000 izvodih. Poslali so mi samo en izvod, ampak imam knjigo, ki je izšla v 600.000 izvodih! Moja knjiga v Sloveniji izide v 500 izvodih, tako da se pisatelju zgodi vsega vruga.

Glede na to, da pišete črtice, novele in romane – katera od teh treh literarnih zvrsti vam je najbolj pri srcu?

To se spreminja, najprej sem napisal nekaj črtic. Nič ni lažje od drugega, ni pa isto. Črtico sem po navadi že znal v glavi in sem jo potem pisal.

Pisal sem komedije, nekaj časa sem veljal za najboljšega slovenskega komediografa, ker sem bil edini.

Zdaj pa pišem roman, imam načrt do konca, kaj bo zanimivo, osebe morajo biti take, da se nekdo joče, nekdo smeji, zgodba se mora ljudi dotakniti. Ko zvečer doma pišem, je cela ulica tiha, žena spi, izmišljujem si osebe, njihove usode, v mojih rokah je vse, ne vem, ali bo to komu kaj vredno, ampak to me med pisanjem niti ne zanima. Tako sem vesel, ko v zvoniku odbije ura dve, jaz bi pa še rad kaj napisal.

Na katero delo ste najbolj ponosni in zakaj?

Nimam takega dela. Na tisto, ki ga bom še napisal. Zdaj sem že toliko star, da ne spim več veliko, se zbudim ob štirih in grem malo brat in že sanjam, kaj bom pisal.

Kako ste se počutili pri nas v Žetalah?

Odlično, spominjam se, da sem že bil tu, in prišel sem med dobre ljudi.

Niko Cafuta, Anamarija Gajser, Maj Korez, Vita Plajnšek, Lana Zakešek, 8. razred OŠ Žetale

POGOVOR

Včasih razmišljam, koga bi povabila na pogovor. Ob koncu lanskega šolskega leta to ni bilo potrebno, saj smo imeli v našem kraju dva **ZLATA MATURANTA**. No, tudi letos je tako! Spet sta dva zlata! To sta **FILIP POTOČNIK** iz Žetal in **LUKA KOREZ** iz Dobrine, sošolca v osnovni in srednji šoli. Iskreno čestitamo!

POGOVOR S FILIPOM POTOČNIKOM IZ ŽETAL

Filip, najprej ti čestitam za uspeh na maturi. Začniva pogovor na začetku, v predšolskem obdobju. Kako se ga spominjaš?

Filip: Ko sem bil mlajši, smo živeli na Ptuj. Do tretjega leta starosti sem imel varuško, nato sem obiskoval vrtec. Tudi 1. razred osnovne šole sem opravil na Ptuj. Nato smo se preselili v Žetale.

Kakšni so tvoji spomini na osnovno šolo?

Filip: V 2. razred sem že hodil v Žetale. Razlika med šolama je bila velika. Tukaj nas je bilo v razredu 12, na Ptuj pa 30. Bilo je veliko bolj mirno. Čisto drugačno okolje! Hitro sem se navadil, bilo mi je zelo všeč. S sošolci smo se dobro razumeli. Na koncu osnovne šole se nas je 5 od 6 sošolcev odločilo za isto srednjo šolo.

Kaj je vplivalo na odločitev za srednjo šolo?

Filip: Vedno me je zanimalo računalništvo. Sploh nisem pomislil, da bi šel kam drugam. Zdaj se mi zdi, da je bila odločitev prava, ni mi žal.

Se veliko otrok po igranju igrice na računalniku odloči za računalniško šolo?

Filip: V osnovni šoli sem igral igrice. Vedno pa me je zanimalo programiranje, pa tudi strojni del – zgradba računalnika. Programiranje igrice me ni pritegnilo in igrice že nekaj let več ne igram.

Kako si doživljal srednjo šolo? Kaj te je pritegnilo, kaj ti je bilo morda manj všeč?

Filip: Najmanj so me zanimale teme s področja elektrotehnike. Pritegnilo pa me je programiranje, programski jeziki. Profesorji so bili večinoma zelo prijazni, sploh razredničarka nam je veliko pomagala. V razredu nismo bili sami fantje, imeli smo tudi nekaj deklet.

Koliko časa si posvečal učenju? Glede na rezultat na maturi si verjetno veliko časa porabil za šolo?

Filip: Nisem bil ravno »preveč« priden! Imel sem tudi prosti čas. Seveda sem se učil, a nisem ves čas sedel za knjigami. No, ocene so bile večinoma v redu. Tisto leto se je malce poznalo, ko je umrl oče.

Kako si se počutil v šoli?

Filip: Imel sem prijetne sošolce. Ker smo imeli v času šolanja tudi pouk na daljavo, je bilo ocenjevanje lažje, pa tudi na maturi so nekatere teme izpustili. Sošolci smo si precej pomagali med seboj.

Na maturi si bil zelo uspešen. Si si želel tak uspeh, si ga pričakoval?

Filip: Pred maturo sem se odločil, da ne bom ravno cilj na zlatega maturanta. Za 5. predmet sem izbral angleščino, ki sem jo imel v srednji šoli že od začetka kot 1. tuji jezik. Ko sem dobil rezultate mature, je bil uspeh čisto presenečenje. Seveda sem bil zelo vesel. Pa moji domači tudi!

Počitnice so bile dolge. Kam si se vpisal po srednji šoli? Kateri študij si izbral?

Filip: V oktobru sem začel študirati na Fakulteti za elektrotehniko, računalništvo in informatiko, smer računalništvo in informacijske tehnologije. To je bila v bistvu edina izbira.

Kaj ti pravzaprav pomeni računalnik?

Filip: Orodje, s katerim lahko narediš izredno veliko stvari. Ne predstavljam si življenja brez računalnika.

Kaj predstavlja računalnik v današnjem svetu?

Filip: Današnji svet bi težko funkcioniral brez računalnika. Na primer ko dobim novi računalnik, me zelo zanima, kako si z njim lahko olajšam delo, kakšne so njegove zmogljivosti.

Ne dvomim, da boš uspešen študent. Pa vendar: kako si predstavljaš študentsko življenje?

Filip: Vsak dan se bom vozil v Maribor. Mislim, da ne bo prehudo, saj je blizu avtocesta. Kolikor že imam informacij, bo verjetno nekako tako, kot je bilo tisti mesec okoli mature. Delati bo potrebno bolj samostojno. Nihče ti več ne diha za ovratnik!

Kaj bi najraje počel po študiju?

Filip: Želim se zaposliti v kakšnem podjetju kot programer. Morda delo na daljavo, kaj pa vem ... Upam, da bom na faksu spoznal, kaj me na področju programiranja najbolj zanima.

Kako preživljaš prosti čas?

Filip: Precej časa preživim za računalnikom, berem knjige v angleščini, gledam filme, serije ... Grem na sprehod s psičko.

Naštej tri stvari, ki jih imaš najraje, in tri stvari, ki jih ne maraš.

Filip: Rad imam družino, računalnik, prosti čas.

Ne maram pa učenja predmetov, ki me ne zanimajo, športnih aktivnosti, ne maram se izpostavljati pred skupino. In še nekaj: ogromno poslušam glasbo. Težko bi živel brez slušalk!

Kje se vidiš v prihodnosti?

Filip: V službi. V Žetalah. Nisem še veliko razmišljal o tem. Všeč mi je mirno okolje. Ne vem, kako bi se navadil na življenje v mestu. Seveda pa si želim najprej uspešno končati študij. Seveda pa tudi zdravje.

Najlepša hvala za pogovor. Iskrene čestitke za uspeh ter vse dobro naprej!

M.S.

POGOVOR Z LUKO KOREZOM IZ DOBRINE

Iskrene čestitke za uspeh na maturi! Se lahko sam predstaviš?

Luka: Sem Luka, doma v Dobrini, star sem 19 let. Sem netežaven, čisto navaden najstnik!

Kako se spominjaš predšolskega obdobja?

Luka: V vrtec nisem hodil. Večino časa sem preživel zunaj s starši, bratranci in sestro. Rad sem se igral z lego kockami in sestavljal po navodilih. Že od 4. leta naprej sem bil rad tudi za računalnikom.

Osnovno šolo si obiskoval v Žetalah. Kako je bilo?

Luka: V lepem spominu jo imam. Družil sem se s prijatelji. Rad sem imel podaljšano bivanje in rekreativne odmore. Najljubši predmet mi je bila zgodovina, pa tudi matematika, fizika in poskusi v kemiji. Vedno me je zanimalo, zakaj in kako kaj deluje.

Kako si izbral srednjo šolo?

Luka: Odločal sem se med programerjem in elektrotehnikom. Odločil sem se za elektrotehniko, ker se mi je zdelo, da se v tem bolj vidim.

Kako si doživljal srednjo šolo?

Luka: Imel sem velika pričakovanja. Vse na novo! Malo pa me je bilo tudi strah. Po nekaj mesecih sem videl, da ni tako hudo. Moral sem se več učiti in poslušati, potem pa je šlo. V razredu smo se dobro razumeli.

Kaj si imel najraje, česa nisi maral?

Luka: Najrajši sem imel zgodovino in matematiko. Pa tudi elektrotehniko, ker sem tam dobil osnovno znanje. Imeli smo dobrega profesorja, ki nas je veliko naučil. Najbolj zoprno pa mi je najbrž bilo zgodnje vstajanje!

Te je zraven šole zanimalo še kaj? Morda obšolske dejavnosti?

Luka: Učenju sem posvečal veliko časa. Prosti čas sem preživel za knjigami, z družino, s prijatelji. Včasih sem zaigral še kakšno igrico na računalniku. A šola je bila na prvem mestu. Le tako lahko dosežem, kar želim. Vedno me je zanimala zgodovina, zato sem se udeleževal tekmovanj iz znanja zgodovine. Dosegel sem odlične rezultate na državnem nivoju. Največ točk.

Zanima te zgodovina. Zakaj? Katero obdobje te posebej pritegne? Je kakšna zgodovinska oseba, ki ti je posebej pri srcu? Zakaj?

Luka: Zmeraj mi je bila zgodovina všeč, saj me je zanimalo vse, kar se je pred

nami zgodilo. Najbolj so me zanimala politika in vojskovanje v starih časih ter razne velike zgodovinske osebnosti. Pritegne me obdobje Rima od začetka do konca; 18. in 19. stoletje ter seveda obe svetovni vojni. Če bi rekel, katere zgodovinske osebnosti so me najbolj navdušile, so to prvi rimski cesar Augustus, Otto von Bismarck, Svetozar Borojevič in Nikola Tesla.

Precej časa si namenil učenju.

Luka: Poskušal sem čimveč odnesti od pouka. Poslušal sem, redno sem delal naloge.

Pogosto smo se učili skupaj s prijatelji in tudi tako sem dopolnjeval svoje znanje.

Ti je matura pomenila mejnik v življenju? Si pričakoval takšen uspeh?

Luka: Matura me ni preveč skrbela. Želel sem doseči rezultat, zato sem se veliko učil. No, trud se mi je izplačal. Za 5. predmet sem izbral fiziko. S sošolcem, ki je tudi izbral ta predmet, sva se veliko učila. Mi nismo imeli gimnazijske fizike. Na maturi sem bil tudi pri tem predmetu zelo uspešen. Moji domači so bili zelo veseli uspeha, čestitali so mi in proslavili smo!

Za teboj so podaljšane počitnice. Zdaj si že študent. Kaj študiraš? Kako si predstavljaš študentsko življenje?

Luka: Izbral sem FERl, smer elektrotehnika, kjer želim nadaljevati svoje znanje. Vozil se bom z avtom. Pričakujem, da se bom veliko učil, da bodo profesorji strogi. Mislim pa, da bo tudi prostega časa za zabavo dovolj.

Elektrika. Kaj te pri njej najbolj zanima?

Luka: Elektrika mi je bila vedno zelo fascinantna, kako dober vir energije je. Zanimajo me predvsem visokonapetostna omrežja, risanje načrtov in vezij z računalnikom ter njihovo programiranje. Najboljša stvar elektrike je, da se še vedno izumljajo in najdejo nove stvari, ki jo naredijo še bolj zanimivo, odlično energijo.

Kako si zamišljaš čas po končanem študiju?

Luka: Oh, to je zelo daleč! Najprej želim dokončati študij, morda ga bom še nadaljeval, če bo zanimivo ... Sicer pa – kdo ve, kaj bo življenje prineslo!

Kaj pa prosti čas? Kako ga preživljaš?

Luka: Nimam nekega posebnega hobija. Knjige, družina, včasih malo lenarjenja. Tudi to paše oziroma je pasalo v podaljšanih počitnicah.

Naštev tri stvari, ki ti v življenju največ pomenijo, in tri, ki jih ne maraš.

Luka: Največ mi pomenijo družina, prijatelji, prosti čas, dobra hrana. Ne maram pa kislega zelja in kisle repe, nepoštenosti, zgodnjega vstajanja.

Kje se vidiš v prihodnosti? Boš ostal v Žetalah?

Najprej bi rad dokončal študij. Rad bi pa tudi potoval, videl druge države, spoznal drugačne kulture ... Kje bi živel? Hm, mesto ali vas? Vsako ima svoje prednosti. Podeželje ima svoj mir, v mestu pa si blizu vsega. Kdo ve, kam me bo pripeljalo življenje!

Najlepša hvala za pogovor. Čestitke za uspeh in naj se ti želje uresničijo, tudi tiste skrite!

M.S.

POZDRAVLJEN, JESENSKI ČAS

Leto drvi k mesecu, ki mu pravimo vinotok, je čas, ko se ljudje veselijo pridelkov, a sta slabšemu pridelku botrovali vodna ujma, tudi toča, ponekod debela kot jajce je klestila po vinogradih in zmanjšala pridelek. Mnogi kmetje so nezadovoljni s pridelkom koruze in krompirja, a sklenemo: »Morda bo pa naslednje leto bogatejša letina.«

Članice društva podeželskih žena naše občine smo vedno aktivne pri prireditvah občinskega praznika, zato smo se 19. septembra v prostorih društva zbrale članice upravnega odbora in z našo predsednico gospo Kolarjevo sklenile, da bomo razstavo ob občinskem prazniku predstavile naslednje leto, ko bodo prireditve ob občinskem praznovanju stare 25 let: oktobra 2024.

Ne sestanku smo potrdile časovnico kuharskih in pekovskih tečajev; dogovorile smo se za tradicionalni dogodek, ki ga izvedemo prvo soboto po občinskem prazniku. Določile smo smer tega nekajurnega potovanja, ki naj bi potekalo v okolici Destrnika. V začetku novembra bo zopet zaživela rekreacija v telovadnici OŠ Žetale in zopet bo lepo.

Predsednica društva je na naš torkov sestanek povabila gospo Slavico Strelec, ki je v okviru Ptuja odgovorna za dobro organizirano delo v našem društvu. Bila je vedno dobra svetovalka in soorganizatorka pri izvedbi tečajev in drugih gospodinskih projektov našega društva. Med nami se je vedno počutila prijetno in se nam zahvalila za dobro sodelovanje. Vse članice smo ji hvaležne, da je vrsto let z nami delila znanje.

Ker se nagiba leto k zadnji četrtini, smo se članice odločile, da se bomo poslovile od leta 2023 na Turistični kmetiji Darinke Kodrič, ki je tudi uvedla to srečanje, nas vedno lepo pogostila, za kar se

ji pristočno zahvaljujemo in rečemo: »Na veselo srečanje nekega večera v prvi polovici decembra pri gospe Darinki Kodrič.«

Obuditi moram še spomine no julijski izlet našega društva. Bilo je 3. julija tekočega leta. Pot nas je vodila po Koroški. Jutro ni bilo obdano s sončnim sijem, a je dan potekal lepo in zanimivo. Ob sedmi uri smo se že vozile po avtocesti s pogledom na Ptujski grad. Zapustile smo Ptujsko polje, obvoz Slovenske Bistrice, po rahlo deževni ravnini – dober dan, Ravne ali nekoč imenovan trg Guštanj, mesto poznano po železu; zato smo si ogledale Muzej železarstva ali štauaharijo. V muzeju je stalna zbirka, ki prikazuje jeklarsko podjetje z večstoletno tradicijo, ki se je uspešno razvilo po drugi svetovni vojni in je dolgo veljalo za najboljšo jeklarno v državi. Železarna Ravne velja za eno prvih podjetij, ki so se moderno opremile z računalniško opremo.

Ravne so zanimivo mesto v spodnji Mežiški dolini, obrobajo jih bogati gozdovi, ki so podlaga lesarski industriji. Ravne ali nekoč Guštanj slavijo po cerkvi svetega Egidija, ki smo si jo tudi ogledale. Župnik te fare nam je dobro razložil vse o verskem poslovanju, rad se spominja haloškega Leskovca, kjer je župnikoval do leta 2017.

Mesto Ravne krasijo tudi znamenite jeklene skulpture.

Tudi Prevalje so koroški kraj, mene spominjajo na plodovita pisatelja: očeta in sina Suhodolčana.

Ustavile smo se pri čebelnjaku in sadnem ter zeliščnem vrtu. Delovanje sadnega in zeliščnega vrta nam je predstavile gospa Tatjana Ladinek z visokogorske kmetije in nam prodala nekaj zeliščnih proizvodov.

S te kmetije se bohoti čudovit pogled na Peco in Uršljo goro, to sta dva koroška gorska bisera, a sta bila v času našega popotovanja zavita v deževno koroško meglo. Ob načrtovanem izletu po Koroškem se nam je prileglo tudi okusno kosilo na hribovski kmetiji Pri Kajžaru.

Nebo je rahlo jokalo, sprehajale smo se po Črni na Koroškem in že smo članice beležile spomin na muzej starin in na razstavni prostor z imenom Olimpijci iz Črne na Koroškem.

Koroško, severni del naše Slovenije, sestavlja 12 občin. Ima okrog 73.000 prebivalcev in spada med manjše slovenske regije. Samo Slovenj Gradec je mestna občina, večji naselji ste še Ravne in Dravograd. Po Koroški se pretaka siva reka Meža in se ponaša s krajem Mežica.

Ravne, Prevalje, Mežica in Črna so biseri Koroške. Včasih so peli pesem: »Po koroškem že ajda zori.« Zdaj je že dozorela, nam udeleženkam izleta, 3. julija 2023, je zazorel dan in se tiho prevesil v mrak. In dober večer, Žetale, in hvala naši predsednici za dobro organiziran izlet.

Spoštovani občani, občanke, naučite se lepote jesenskega časa v našem kraju, ki je k sreči ostal neokrnjen od poletne ujme.

Da bi zares začutili, kaj stori narava, bi bili ob ponovnem podoživljanju Koroške globoko pretreseni ob mislih na 4. avgust, prav je, da imamo udeleženke našega izleta v lepem spominu to pokrajino, ki bo morda po več letih zopet biser na severu naše dežele.

Bralci, bralke našega lokalnega glasila, ostanite zdravi in radostno spremljajte vse dogodke 24. občinskega praznika.

**V imenu predsednice društva
lep pozdrav, M. K.**

ŽUPNIJA ŽETALE, POLETJE 2023

Poslovalo se je poletje in čas, ki smo ga v poletnih mesecih župljani preživeli skupaj.

V nedeljo 18. junija, je pri Mariji Tolažnici v Žetalah obhajal zlato mašo naš rojak, lazarist Franc Letonja. Bogu v zahvalo in spomin ob zlati maši smo se zbrali v naši podružnični cerkvi, v kateri je gospod Franc obhajal svojo prvo mašo pred 50 leti. Skupaj smo se Bogu zahvalili za dar duhovništva in njegovo prehojeno duhovniško pot, ki jo je začel v Nemčiji, nadaljeval pa v Kanadi med našimi izseljenci v Torontu, zatem Winnipegu in zadnjih 40 let v Montrealu. Ob slovesnosti, ki jo je slavljenec obhajal skupaj z svojimi sorodniki in sobraty, nas je s svojim obiskom počastil in nagovoril v pridigi zlatomašnikov sobrat kardinal dr. Franc Rode.

Zlatomašniku želimo na njegovi nadaljnji duhovniški poti zdravja, Božjega blagoslova in Marijinega varstva.

V začetku meseca julija, so nekateri župljani skupaj z gospodom župnikom Cirilom poromali na milostni kraj v Medžugorje.

Mesec avgust v Žetalah zaznamuje praznik jarmek, ki ga obhajamo pri Mariji Tolažnici. Ljudski pesnik iz Žetal je okoli leta 1900 zapisal:

*Pobožni kristjani, priromali ste zdaj
na hribček žetalski, na zvoljeni kraj
častiti Marijo, ko nas vabi že zvon,
prositi za milost pred Matere tron.*

Na tem milostnem žetalskem hribčku smo obhajali 15. avgusta največji Marijin praznik, Marijino vnebovzetje. V nedeljo, 20. avgusta, je sledil glavni romarski shod – jarmek. Marija Tolažnica je že od nekdaj znana kot božjepotna cerkev. Lahko rečemo hvala Božji materi Mariji, da še dandanes obhajamo jarmeko nedeljo, ko prihajajo romarji tudi od drugod.

Zadnjo soboto v mesecu avgustu je sledil enodnevni župnijski izlet v Piran.

V soboto, 2. septembra, so nas vabile Svete gore ob Sotli na zaobljubljeno romanje. Pri Mariji na Svetih gorah, se je zbralo tudi nekaj naših faranov skupaj z gospodom župnikom. Popoldan pa smo zaključili s sklepom celodnevne čaščenja, ki ga je vodil gospod Dušan Todorovič.

Ljudje se radi spomnimo raznih obletnic in jih praznujemo. Zakonci jubilanti, ki so letos obhajali svojo okroglo obletnico, so se zbrali 10. septembra pri Mariji Tolažnici in med mašo obnovili svojo poročno obljubo. Po maši so se skupaj ob kosilu in zvokih harmonike Uroša Bera povsede in družili v gostišču Pod goro.

V mesecu septembru vabi tudi Stična mladih, tokrat že 42. zapovrstjo. Tudi nekaj mladih iz naše župnije je skupaj z 4.200 mladimi molilo Gospodovo molitev.

Prav tako se je pričel verouk, kjer bodo to leto vero učenci skupaj z gospodom župnikom ob katehezah spoznavali zakramente, molitve, obrede, cerkvene praznike, Sveto pismo, duhovne pesmi, ...

Spomin na poletni čas bom zaključil z besedami našega blaženega Antona Martina Slomška, ki je zapisal: »Kakor kaplja v potok kane, mine čas, naglo kane ...«

Vsem želim lepo jesen.

S. G.

DEJAVNOSTI RDEČEGA KRIŽA

KRVODAJALSTVO:

Dvakrat na leto organiziramo krvodajalsko akcijo, ki poteka v prostorih ptujske bolnišnice. Prva akcija je bila meseca aprila, druga bo v torek, 10. 10. 2023. Vabimo vse zdrave občane med 18. in 65. letom starosti, da postanejo prostovoljni darovalci te za človekovo življenje nenadomestljive tekočine.

Meseca junija je vsakoletno srečanje krvodajalcev Slovenije v Veržeju. Letos so se tega srečanja udeležili 4 krvodajalci iz naše OO RK.

SKRB ZA ZDRAVJE OBČANOV:

Meseca maja smo organizirali odvzem krvi za laboratorijske preiskave. Odvzem so izvedli strokovni delavci laboratorija ZD Ptuj. Zraven osnovnega laboratorijskega pregleda krvi so opravljali še test ščitnice (TSH) in test za prostatični specifičen antigen (PSA). Za osnovni laboratorijski pregled je OORK vsakemu posamezniku prispevala 5 evrov. Testiranja se je udeležilo 39 občanov. Izvide so lahko še isti dan dvignili v prostorih naše organizacije. Udeleženci so bili zelo veseli, ker so se lahko o rezultatih na izvidih posvetovali z zdravnico, gospo Klementino Bedenik, dr. med. specialistko, ki si je vzela čas, prisluhnila vsakemu vprašanju in se z vsakim posameznikom prijazno in osebno pogovorila. Akcijo bomo ponovno izvedli spomladi prihodnje leto.

Meseca novembra bomo organizirali strokovno predavanje z zdravstveno vsebino, poslali bomo posebna vabila s temo in časom izvedbe.

DELO Z MLADIMI:

V OŠ Žetale, kjer je interesno dejavnost RK to šolsko leto vodil učitelj gospod David Vodušek, smo sodelovali ob sprejemu nove generacije prvošolcev med mlade člane RK. Slovesen sprejem je bil letos organiziran v torek, 13. 6. 2023. Kulturni program so pripravili in izvedli učenci razredne stopnje pod mentorstvom razredničark. Učenci 1. razreda so se seznanili z nalogami, ki jih opravljajo mladi člani Rdečega križa v šoli, domačem in širšem okolju. Obljubili so, da jih bodo vestno izpolnjevali. Predstavnice OO RK Žetale smo učencem, ki so imeli podpisano soglasje staršev, izročile izkaznice, prav vsem učencem 1. razreda pa smo razdelile simbolična darilca. Zahvaljujemo se učiteljici gospe Slavici Konda, ki je bila dolgoletna mentorica dejavnosti RK na OŠ Žetale za dobro sodelovanje. V prihodnje pa se veselimo dobrega in uspešnega sodelovanja z učiteljico gospo Jožico Prevolšek, ki je s tem šolskim letom prevzela vodenje dejavnosti RK na OŠ Žetale.

Malčkom v VVO Žetale smo pokrili stroške nakupa zobnih ščetk, ki jih imajo v vrtcu.

OBISKI PRI NAŠIH STAREJŠIH OBČANIH:

V predprazničnem velikonočnem času smo pripravili darilca za občane, ki so dopolnili 85 let in več, in občane s posebnimi potrebami, bolne, osamljene. Ta darilca, za katera del svojega prostega časa prispevamo pri ustvarjalnih delavnicah tudi članice

OO RK Žetale, služijo kot pozornost do posameznikov v naši skupnosti, ki dopolnijo določena leta svojega življenja, prav tako pa želimo tudi drugim občanom pokazati, da je vsak posameznik pomemben del naše skupnosti. Osebnost smo obiskali večino naših občanov, ki bivajo v domovih za starejše.

Z veseljem pa predstavniki OO RK Žetale obiščemo naše občane, ki so presegli prag 90 let.

Od maja do septembra so to bile:

- Alojzija Horvat: 98 let
- Anica (Ivana) Bele: 90 let
- Veronika Korez: 90 let
- Danica (Danijela) Žerak: 92 let

Irena Vodušek

V STAROSTI STA DRUŽENJE IN POGOVOR TUDI ZDRAVILO

V Območni organizaciji Rdečega križa Žetale že tradicionalno obiskujemo naše starejše občanke in občane iz Žetal. Ravno starost je tisto življenjsko obdobje, ko sta druženje in pogovor zdravilo. Življenjske izkušnje in modrost pa sta tista atributa, ki ju lahko pridobivamo le skozi daljše življenjsko obdobje, naši starostniki pa ju z veseljem delijo z nami, mlajšimi.

Tokratni obisk je bil namenjen naši občanki Veroniki Korez, ki je še pred dobrim letom in pol živela v Nadolah 17. Sedaj pa je oskrbovanka doma za starejše v Juršincih.

Med prevozom v Juršince sva razmišljala, kaj vprašati gospo, ki je pravkar praznovala svoj 90. rojstni dan. To častitljiva leta, v katerih se je nabralo že toliko dogodkov, da jih je težko opisati v enem članku.

Ko sva stopila iz avta na parkirišču doma, je že okolje dajalo vtis domačnosti in urejenosti, kar je tudi značilnost trdoživih

podeželskih ljudi, kar Veronika zagotovo je. Najinega obiska se je zelo razveselila, njena soba pa je še dajala prazničen občutek, saj je 22. maja praznovala okroglo obletnico. Veliko smo se pogovarjali o njeni življenjski poti, ki ni bila lahka, saj je življenje haloških kmečkih žena največkrat prežeto s trdim delom, odrekanjem in potrpežljivostjo. Gospa Veronika je povedala, da je bila rojena leta 1933 v veliki družini Selinšek v Kočicah. Dobro se je spomnila skromnih in težkih časov med vojno po letu 1940. To so bili časi, ko so morali v družini kruh zakopavati v zemljo, sicer so jim ga na njihovih roparskih nočnih pohodih odnesli vojaki. Po vojni haloški mladi niso odhajali na šolanje v mesto, delali so na kmetiji, da so lahko preživeli. Poročila se je leta 1959 čez hrib v Nadole, kjer sta živela z možem Simonom vse do njegove smrti. Kljub trdemu delu na kmetiji in trpljenju, ki ji ga je namenilo življenje, se ni pritoževala, povedala je le, da ji ni bilo posuto z rožicami, da je morda le zaradi trdoživosti dočkala tako visoko starost.

S solzami v očeh pa je omenila leto 2016, ko ji je umrla hčerka Mira, stara komaj 56 let. Dejala je, da je bilo to najtežje leto v njenem življenju.

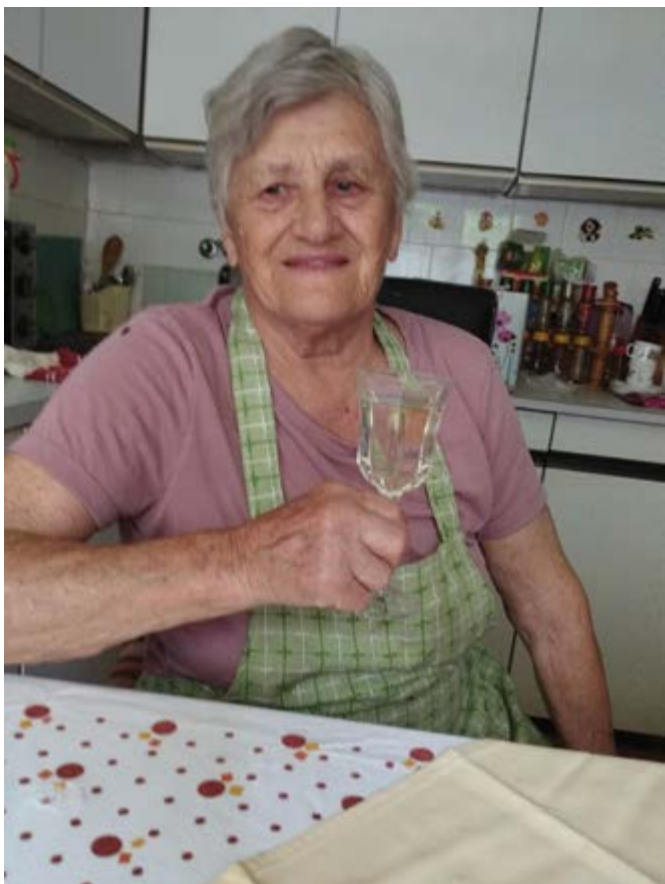
Po smrti moža leta 2021 se je odločila, da bo odšla v dom starostnikov v Juršince, saj ni bila več pri močeh za samostojno preživljanje starosti. Povedala je, da v domu zelo lepo skrbijo zanjo. Najlepši dnevi pa so takrat, ko jo pogosto obiščeta sin Simon in snaha Marjeta. Posebej je poudarila, da nanjo niso pozabili tudi vnuki Robert, Aleš in Saša. Na njeni nočni omarici pa ne manjkajo fotografije pravnukov Matica, Jana in Gašperja.

Ob najinem odhodu nama je v slovo pomahala s postelje, se lepo zahvalila tudi za darilo Rdečega križa in nama naročila, naj pozdraviva Žetalanke in Žetalance.

Ko sva zapuščala Juršince, sva bila v avtu brez besed. Najine misli so uhajale nazaj v dom h gospe Veroniki in med ostale starostnike, ki tam preživljajo svoje zadnje obdobje v življenju. Leta hitro minevajo in mnogi bodo/bomo na podobni življenjski poti svojih zadnjih dni, kot je naša jubilarntka Veronika. Želimo ji veliko zdravja in dobrega počutja še naprej in da bi svojo obletnico v maju praznovala v krogu svojih najbližjih še čim večkrat.

Marija in Milan Mikolič

DANICI ŽERAK

Poletni dan v juliju se je nagibal k poznemu popoldnevu. Pred hišo s hišno številko 17/b smo se sestali gospod Jože Polajžer, gospa Skokova in gospa Krušičeva. Malo smo poklepetali, regionalna cesta Ptuj-Rogatec je bila prosta, rahel vzpon ceste in že smo bili pri gospe Danici Žerakovi, ki je pri 92 letih še dobrih misli, zanesljivih korakov in nasmejanega obraza. V imenu Rdečega križa naše občine smo ji zaželeli obilo zdravja in dobrega počutja, da bi še dolgo jasno razmišljala, se radovala z naravo in ljudmi, ki jo spoštujejo. Vesela in hvaležna je hčerki Sonji, ki jo spremlja v vsakdanjem življenju in skrbi, da jima je v druženju lepo. Ob dobro obloženih mizi in rujni haloški kapljici smo besedovali s spomini na preteklost in si zaželeli, da bi nas spremljalo zdravje in drugo leto ob drugem juliju spet Na zdravje! takrat 93-letni gospe Danici Žerak.

GOSPE ANICI BELE

18. 5. 2023 smo članice OO RK Žetale obiskale našo krajanko Anico Bele iz Žetal 45, ki je 3. 5. 2023 praznovala 90. rojstni dan. Nasmejana in dobre volje sta nas z možem Jožetom, ki je tudi že prestopil 90. prag življenja, sprejela na svoji domačiji. Oba sta še dokaj pri zdravju, le gospa Anica zaradi varnosti pri hoji uporablja hojico, mož pa ji pomaga, kadar česar ne zmore. Gospa Anica ob lepem vremenu veliko poseda na balkonu in uživa v pogledu na okolico.

Ob obloženih mizi je stekel pogovor z gospo Anico, ki je zbranih misli razgrnila svoje življenje, ki ni bilo vedno lahko. V mladih letih

je delala v Pletarni v Dobrini, pozneje pa je za Pletarno pletla doma.

Po svojih zmožnostih so ji pomagali tudi otroci in pa seveda mož Jože. Tako so nekaj zaslužili, da je bilo življenje nekoliko lažje. Gospa Anica je vzgojila tri otroke in skrbela zanje ter za dom v odsotnosti moža, ki je delal v tujini in kasneje v Cinkarni. Otroci so si po končanem šolanju ustvarili družine izven domačega kraja. Tako sta Anica in Jože še bolj vesela obiskov svojih otrok, vnukov in pravnukov.

Nadvse sta srečna, da se je vnukinja Iris odločila ustvariti družino in zaživeti na njenem domu.

V veliko uteho jima je, da jeseni življenja ne preživljata sama. Imata pomoč, ko jo potrebujeta, še posebej sta navezana na pravnuka Lukasa, ki jima krajša dni.

Gospa Anica se pohvali, da sta z možem nedavno praznovala tudi 60. obletnico poroke.

Ob odhodu smo se gostiteljici zahvalile za sprejem, ji zaželele, da ji zdravje služi še naprej in da se naslednje leto spet srečamo.

Nada Stres

JANKO KIDRIČ – 90 LET

Bila je prava decembrska zima, ko je Janez Kidrič, bolj poznan pod imenom Janko, dosegel svojih 90 let. Ljudje ga poznajo predvsem kot pridnega zidarja, ki je v svojem življenju popravil in

postavil veliko hiš. Način, kako se je gradilo podeželje v njegovih časih, je občudovanja vreden. Najbolj se je bilo treba zanesti na preudarne odločitve zidarskega mojstra in na pridne roke vseh, ki so pomagali zidati ter streči zidarjem. V mešalec je bilo treba nametati **šodra in cementa** ter ravno prav vode. Ko je bila masa dovolj premešana, pa nasipati **šajtrgo** in jo polno **morda** zapeljati zidarjem. Tudi za omete je bil postopek podoben, le da so tam dodali mivko in apno ter nekoliko več vode, da je bila masa gladka, vendar ni smela biti prerodka, saj se potem ni lepo prijala na steno. Tudi ometavanje sten z ometom je bilo vse na **kelo**. Vertikala se je merila s **plajbo** in vodoravna ravnina se je natančno merila na **vodo v šlauhu**. Pri tem je bila pomembna tudi ocena na oko, **augenmas**, rezultat številnih let izkušenj pri tem delu. Niso delali osem ur, ampak ves dan, dokler se je le videlo. Vse to je bilo fizično izjemno naporno. Trpele so roke, trpeli so hrbti. Žulji na rokah, pa tudi na nogah zaradi neudobne obutve so bili stalnica. Pri vsem tem pa je bila podpora pridnih gospodinj, ki so pripravile in postregle krepko hrano, seveda tudi zelo pomembna in nujna pri tako težkem delu.

Tako so zrasle številne podeželske hiše, kamor so ljudje vlagali svoje pridno delo in skromne prihranke, da so zagotovili boljše bivanjske pogoje za svoje družine. Zlasti v Haložah, ki so bile močno zaostale in marginalizirane v razvoju, je bilo to izjemnega pomena. Ljudje so se morali zanesti predvsem nase in na dobre sosede ter sorodnike, ki so prišli pomagat. Denarja za plačilo je bilo malo, zato je toliko bolj veljala vzajemnost: danes ti pomagaš meni, jutri bom jaz tebi. Pri delu se je rodila marsikatera šaljiva dogodivščina ali anekdota in bilo je veliko pristnega, zdravega veselja, a tudi pristne jeze in žalosti.

Gospod Janez Kidrič se je rodil 12. 12. 1932 v delu Nadol, ki je danes Kupčinski Vrh. Na Venceliji pri sv. Mohorju.

Poleg starejših bratov Naceka in Toneta ter poleg štirih sester: Tilike, Micke, Tončke in najmlajše Gele je živel kot vsi haloški otroci – skromno in delovno otroštvo. V času 2. svetovne vojne je bil še vedno otrok, a je moral hitro odrasti. Časi so bili negotovi in strah vzbujajoči. Brat Nacek je bil prisilno mobiliziran v nemško vojsko. Kasneje je dezertiral in doma so ga dolgo časa skrivali ter tajili, da bi ga sploh videli. Tako je preživel. Preživeli sta tudi sestrji Tilika in Micka, ki so ju zaradi tega določili za deportacijo v Dachau. V Mariboru jima je uspelo pobegniti z vlaka.

Ni najbrž potrebno posebej poudarjati, da je bil čas med in po vojni poln pomanjkanja, ljudje pa izčrpani. Janku je mama umrla, ko je bil star približno dvajset let.

Zidarije se je učil pri Kiriču v Rogaški, osnov pa se je naučil že prej od svojega očeta Naceta, ki je tudi pomagal zazidati kamniti križ na Donački gori leta 1934, ki so ga kasneje razstrelili in je bil leta 1992 spet postavljen na staro mesto.

Svojo ženo Marijo je spoznal pri obiranju hmelja v Savinjski dolini, kamor so sezonsko hodili številni Haložani, da so si prislužili kakšen **dinar**. Ona je bila Rodošekova iz Podgore. Pri njenih starših sta si ustvarila družino s tremi otroki. Prva je bila Marija, drugi Franc in za tem Elizabeta.

To je bil čas, poln življenja in uspešnega dela ter prenove domačije. Otroci so se pridno učili in pomagali pri delu. Postopoma je pri hiši zaigral radio, kasneje celo gramofon, napeljali so vodo po ceveh in prišla je trifazna elektrika, ki je bila močnejša. **Žrmelj** niso več gnale roke, ampak motor. Koso in srp je nadomestila kosilnica, živino pa prvi traktor. K hiši je prišla še motorna žaga, cirkular, puhalnik, nakladalka, drugi traktor in več priključkov.

Hčerki Marija in Lizika sta se poročili in odšli vsaka svojemu življenju na pot. Marija v Majšperk, Lizika na sever Nemčije. Sin Franc je doštudiral fiziko, odslužil vojsko, si ustvaril družino in se zaposlil kot učitelj. Starša sta ostala sama in želela, da bi vsaj nekdo bil doma. Tako je začel sin Franc z ženo Vikico graditi novo hišo na domačih tleh. V tem času so že pridno rastle vnuki Vesna,

Damjan, Ervin, Mirjana in nazadnje še Metka. Kadar so prišli, je stara kmečka hiša vsem nudila svojo domačnost.

Leta 2009 sta Janko in Marija praznovala zlato poroko. Namenjenih jima je bilo še nekaj let skupnega življenja. Leta 2017 pa je žena Marija zbolela in se poslovila s tega sveta. Janko je ostal sam, a imel je podporo vseh svojih bližnjih, ki so poskrbeli, da v resnici ni bil sam. Snaha je prevzela skrb za to, da je bilo vedno skuhano nekaj na žlico, kar ima najraje. Pred letom in pol pa je doživel delno kap in od takrat mu noge ne služijo več, da bi hodil. Tudi desna roka ga ne uboga več.

Domači so poskrbeli, da je urejeno vse, kar se je urediti dalo. Pomembni so dobra postelja na daljinski upravljalnik, voziček, sedež za osebno nego in številni pripomočki. V centralnem štedilniku gorijo drva, vedno je toplo in poskrbljeno za osnovne življenjske potrebe. Vnukinja Mirjana in Metka sta dnevno ob njem, mnogokrat na pomoč priskoči s svojim strokovnim znanjem vnukinja Vesna, ki je zdravnica v UKC Maribor.

Hčerka Lizika in mož Milan prideta, kadar lahko, iz Nemčije in pomagata očetu, hčerka Marija z možem Ivanom pride k očetu večkrat.

Obiščejo ga tudi pravnuki. Pet jih je – Iva od Vesne, Tinček od Damjana in Leni, Julija ter Til od Ervina.

Kadar je sam, Janko posluša radio ali z vozičkom ob oknu gleda po domačih bregovih. Rad popije kakšen špricer z vinom iz domače gorice in rad se pogovarja o domači živini, ki jo sin še goji v hlevu.

Med lepimi aktivnostmi RK Žetale je obisk starejših na domu, druženje z njimi in lepe želje ob visokem jubileju. Tako so se pri Janku oglasili Rozika Polajžar, Danica Polajžar in Jože Polajžer ter preživeli z njim in z domačimi sobotno dopoldne. Čas je minil v prijetnem klepetu ob obujanju starih časov in lepih spominov. Napravili so skupni posnetek za spomin, zaželeli lepe želje in se poslovili.

Dobra družba dobro dene vsakemu človeku, bolniku pa je kot zdravilo, ki ga nekoliko okrepi in mu napolni kozarec dobre volje.

Na pomlad, ko bo toplo, bo Janko spet sedel na vozičku v senci češnje in gledal, kako se podi živina in pasejo kokoši, družbo mu bo delala domača psička Tačka. Opazoval bo, kako rastejo brajde, ki jih je posadil, in kako poteka delo na travniku ter na njivi.

90 LET ŠTEFKE BUTOLEN – PODGORSKE ŠTEFKE

GOSPA ŠTEFKA JE ŽAL ŽE PREMINILA, TA ČLANEK JE V SPOMIN NANJO.

Gospa Štefka Butolen se je rodila 24. novembra 1932 na Jelovici 45 v Majšperku, kamor je kot otrok hodila v šolo. Tudi ona je, kot številni predvojni otroci, bila priča krutosti in nesmiselnosti druge svetovne vojne. Otrokom tistega časa je bilo nedoumljivo, kar se je dogajalo.

A življenje lahko pokaže tudi svojo lepo stran. Štefka se je poročila v Podgoro in z možem Vinkom sta ustvarila družino. Najbolj je bila poznana po domače kot Podgorska Štefka. Rodili so se jima štirje otroci – Anton, Vera, Branko in Darinka. Kmetija je veljala za eno premožnejših v tistih skromnih časih. Mož Vinko je bil tudi lovec in je deloval v Lovski družini Žetale. Podgora je bila polna življenja.

Delovne sile za tako veliko kmetijo v tistih časih še ni manjkalo. Vse težje pa je postajalo z leti, ko so otroci odšli po svoje. Tudi drugi so odhajali iz Halož za boljšim življenjem in haloški hribi so se počasi praznili, življenje pa usihalo.

Otroci z družinami so prihajali in Štefka je bila zelo komunikativna oseba, zato so jo še zlasti vnuki imeli zelo radi. Še posebej sta bili povezani s hčerko Vero, ki jo je skoraj vedno spremljal njen mož Lojz. Oba sta zelo veliko pomagala in poskrbela, da mami ni ničesar manjkalo, še več, včasih je sama rekla, da ima v hladilniku vsega preveč. Lojz je s svojim kopačem, delovnim strojem, vrezal ali popravil marsikatero cesto in naredil veliko dobrega za ljudi v tej okolici.

Sin Anton in njegova Vera sta zgradila svojo hišo tik ob domačiji. Hčerka Darinka je večkrat prišla in sin Branko je pogosto prihajal s svojim kombijem.

Tako tudi v času po moževi smrti Štefka ni bila sama, čeprav je v lepi stari kmečki hiši bivala povsem sama.

Zelo rada se je po telefonu pogovarjala z vnuki. Verini sta Tanja in Lidija, Tonček ima Marinko, Branko Patrika in Darinka Manuelo in Severina.

A to ni vse, zdaj je že pet pravnukov: Lidijina Tadej in Tara, Marinkina Nastja ter Manuelina Staš in Anej.

V času, ko je gospa Štefka dosegla devetdesetko, je že bila kar nekaj časa v Domu upokojencev Kidričevo, saj je že potrebovala polno oskrbo. A bila je še bistre glave za svoja leta. Ob tej priložnosti sta jo iz RK Žetale obiskali Viktorija Kidrič in Mirjana Kidrič. Ob njeni postelji sta posedeli in ji krajšali čas ter skušali narediti kaj za njeno boljše počutje. Prinesli sta ji priložnostno darilo, nekaj dobre volje in veliko lepih, vzpodbudnih želja.

Starost prinese težave in res se ni lahko soočiti z njimi. Nekoliko lažje pa vendarle je, če imaš občutek, da nekomu nekaj pomeniš, da te ima nekdo rad.

ALOJZIJI HORVAT

Na obronku Serdinšce v Žetalah leži Horvatova domačija. Tam prebiva gospa Alojzija Horvat s hčerjo Minko. Pred hišo se odpira čudovit razgled na Žetale, na Macelj na jugu, na gozdove ...

Gospa Alojzija je najstarejša Žetalanka. V mesecu maju je praznovala 98. rojstni dan. Pravi, da starost prinaša kup težav. Ob pomoči hčerke pride v kuhinjo, slabo vidi in sliši. Pravi, da

le še jezik dobro služi svojemu namenu! Obiskali sva jo članici RK Žetale. Prijetno je v njeni družbi! Na obisku je bil še sosed Jure in ni nam bilo dolgčas! Gospa Alojzija rada pripoveduje o svojem življenju. Marsikaj je doživela, dobrega in hudega. Govori, se malo huduje, pripoved popestri s kakšno posebno besedo, s starim izrazom, kar je zanimivo slišati. Vesela je obiskov, posebej vnukov in pravnukov.

V imenu OO RK Žetale sva ji zaželeli zdravja in dobre volje. Čeprav ji na stara leta čas ne beži več tako hitro kot mladim, pa vendar ob skrbni negi hčerke in družbi obiskovalcev hitro mine. Ob letu se spet srečamo in nazdravimo!

SREČANJE KRVODAJALCEV V VERŽEJU 2023

Majhno prleško mesto Veržej je 3. 6. 2023 na 31. srečanju gostilo krvodajalce iz vse Slovenije.

V Osnovni šoli Veržej so tako organizirali krvodajalsko akcijo, ki se je je med drugim udeležil tudi minister za zdravje Danijel Bešič Loredan. Minister je na prireditvi tudi spregovoril kot slavnostni govornik.

Zraven njega in ostalih pomembnih gostov nam je bilo v čast spoznati krvodajalca Zdravka Širca, ki je kri daroval kar 170-krat.

Po uradni in kulturno obarvani prireditvi, ki smo se je v manjšem številu udeležili tudi krvodajalci iz Žetal, sta sledila pogostitev in prijetno druženje.

Kri rešuje življenje, darovanje krvi in druženja ob tem pa nas povezujejo.

Majda Polajžar

KOŽUHANJE

Kožuhanje pri Kolarjevih v Dobrini je postalo tradicionalno delo v okviru prireditev ob žetalskem občinskem prazniku.

V DPŽ je vsako leto v načrtu dela tudi ročno trganje koruze, ki ga opravijo pridne članice društva na Kolarjevi njivi. Večino koruze Kolarjevi pospravijo strojno. Način življenja v današnjem času stremi k temu, da je delo čim hitreje opravljeno. Na voljo so stroji, rok za ročno pospravljanje pridelkov pa je vedno manj. A na kožuhanju ni tako! Vsi kožuhači vedno hitimo, da delo opravimo, kot je treba, kot nekoč. Kup koruznega klasja se hitro manjša. Domači poskrbijo, da je koruza pravilno obešena za sušenje, da kožuhači nismo žejni in da tudi po delu posedimo ob okusni malici. Seveda tudi članice društva prinesejo s seboj pečene dobrote. Vsaka nekaj in potem ne veš, kaj bi poskusil! Narezek, domači kruh, rogljički, pecivo, potičke, šamrole ... Letos le pečenih kostanjev ni bilo. Rani že padajo, a ti imajo veliko pobiralcev ... Pa nič zato. Kožuhanje je uspelo! Delo smo opravili, se nasmejali, predebatirali politiko, vaške novice, zdravilstvo ...

Hvala Kolarjevim za gostoljubje! Naj koruza tekne živalim! Naslednjo jesen pa spet kožujemo po starem!

M. S.

POSTAVITEV MAJSKEGA DREVESE

Pred prvomajskimi prazniki smo se krajani zaselka Kočic (Vinarje) in člani Delavskega društva hribovskih kmetij in podeželja odločili, da je čas, da zopet obudimo tradicijo postavljanja majskega drevesa, tako kot smo to počeli že pred leti. Vsak je pomagal po svojih zmožnostih in s skupnimi močmi nam je uspelo postaviti najvišje majsko drevo do zdaj. Po postavitvi je sledilo še druženje, ki je trajalo dolgo v noč.

F. Cep

»DNEVI LOPATE IN KRČANCE NA VARVASELAH«

Izgradnja infrastrukture je bila na našem območju od nekdanj tesno prepletena z aktivnimi in složnimi lokalnimi skupnostmi zaselkov. Teren za izgradnjo cest, vodovoda, električne in nazadnje tudi optične napeljave ni enostaven, saj ga omejuje preplet plazovitega terena, cest in pa tudi občanov, ki s svojim značajem znajo tudi ustaviti izgradnjo ali kako drugače nagajati. Pogosto se pa najdejo tudi občani, ki z lastnim delom in udeležbo pripomorejo k napredku na področju infrastrukture. Zbiranje denarja za soudeležbo uporabnikov pri izgradnji cest, donacije kostanjevih drogov in podobno je zagotovo znano slehernemu krajanu tega območja. Mnogi posest zemlje z veseljem prepustijo za izgradnjo cest in napeljav ter še dodatno pomagajo pri projektih. Medtem je značaj nekaterih drugih ljudi dober za »gostilniško« komentiranje in obrekovanje o odgovornostih za to ter ono polno cestno muldo.

V zaselku Varvasela so krajani vroče avgustovske dni namenili za izboljšanje električne, komunikacijske in posledično cestne infrastrukture. Krajan Izidor Štajnberger je v lastni režiji in s pomočjo sosedov opravil več kot 1,2 km dolg izkop za nov, zmogljivejši električni kabel do štirih kmetij. Obenem so s sokrajanji po isti trasi uredili napeljavo optičnega omrežja in hkrati linijo speljali stran od cestnega roba, kot je bila praksa vgradnje drugod, kjer se posledice uničenja asfaltnih površin že poznajo. Zmogljivost in varnost električnega voda na tem območju še desetletja ne bi bil pod zemljo brez angažiranosti in stremenja k napredku. Takšne zgodbe lahko vzbudijo navdih slehernega občana, da v svoji bližini očisti del cestišča, obcestni jarek ali obcestno drenažo.

Varvaselsko pero

ŽUPNIJSKO ROMANJE V PIRAN

Uvodne besede vabila so naslednje: Župnija Žetale vas vabi vse, ki sodelujete v ŽPS, GPS, pri cerkvenem pevskem zboru in kakorkoli drugače pomagate v župniji, na župnijsko enodnevno romanje v

PIRAN

Bila je sončna, vroča sobota, 26. 08. 2023, 30 minut pred šesto oz. točno ob šestih nas je odpeljal zanesljiv in prijazen šofer na Primorsko. Dobro jutro in najboljši dan sta nam zaželela naš župnik Ciril Čuš in dobra organizatorka gospa Petra Plajnšek. Veseli, nasmejani potniki smo zaužili prvo jutranjo kavo na znanem postajališču Lukovica. V pričakovanju pogleda na morje smo se ustavili nekaj kilometrov pred ciljem našega romanja, jedli dobro malico, h kateri se je prilegla rujna kapljica, se sprehodili po postajališču, vstopili v avtobus in kilometri so drveli proti Piranu.

Ob desetih nas je že pozdravljajal Jadran. Piran se nahaja na območju, kjer avtohtono živijo pripadniki italijanske narodne skupnosti, poleg slovenščine je uradni jezik tudi italijanščina. Prijazno nas je sprejel naš domačin po starših, ljubitelj našega žetalskega okolja, gospod Mirko Potočnik.

V prijetno oblikovanih mislih nam je povedal mnogo zanimivosti o svojem rodnem Piranu.

Piran obsega poleg mestnega jedra ob Mandraču še mestne četrti: Punta, Pusterla, Kaštel, mestno obzidje, pokopališče, naselje individualnih hiš Belvedere, oziroma Mogoron, in pod njim Fornače, kjer stojijo parkirišče, mestna parkirna hiša in morska biološka postaja Piran. V Piranu je sedež obalnih galerij, znani so tudi muzeji, na primer: Muzej podvodnih dejavnosti, Muzej školjk in polžev, po znanem baročnem skladatelju in violinistu Giuseppeju Tartiniju so poimenovani obširen Tartinijev trg, Tartinijeva hiša in gledališče Tartini Piran. Gospod Mirko nam je predstavil zgodovinsko pot Pirana. Ta je kratek čas spadal pod Napoleonovo Francijo, nato je bil nekaj časa pod avstrijsko oblastjo, ob osamosvojitvi Slovenije leta 1991 je postal Piran slovensko obalno mesto in njegov zaštitnik je sveti Jurij.

V vročem dopoldnevu smo se sprehajali po višinskem delu Pirana, po ulicah nas je spremljala Mirkova pripoved, v senci pred župniščem smo se okrepčali s piranskimi dobrotami, sprejel nas je tudi piranski župnik, nas obogatil z versko vsebino. Dobro smo

občutili primorsko gostoljubnost in prijaznost, sončna pripeka nas je spremljala do cerkve Marije Tolažnice, zanimiva notranjost nas je ohladila in potekel je lep mašni obred z našim župnikom gospodom Cirilom in z našimi pevci cerkvenega pevskega zbora. Zopet nas je spremljala julijska vročina ob sprehodu po zanimivih primorskih ulicah, prečkali smo Tartinijev trg in se z avtobusom odpeljali pred restavracijo Boem, BELI KRIŽ, zaužili dobro kosilo, poklepetali in že smo bili pripravljeni za popotovanje skozi Koper. Po rahlih ovinkih in vzpetinah smo prispeli do zadnje romarske destinacije Vinska fontana na Marezigah, ki je lepa razgledna točka za opazovanje Kopra in modrega Jadrana.

Naša lepa slovenska pesem ob zvokih Uroševe harmonike se je razlegala v okolico, pesem in vinska kapljica sta lepo stekli. Razdalja do Žetal šteje dobro število kilometrov, zato smo vstopili v avtobus, šofer je zanesljivo krmaril za volanom, noč se je rahlo barvala s temo in že smo na znani slovenski postojanki Trojane. Krofi so napolnili avtobus s svojim opojnim vonjem, nežna pesem nas je spremljala v nas domači kraj – dober večer, Žetale.

V avtobusu so se še zvrstile pozdravne misli, gospod Ciril je povedal, da smo preživeli lep, tudi duhovit romarski dan, skupno smo bili v lepi družbi, imamo načrte in jih drugo leto uresničimo. Tudi gospa Petra je bila zadovoljna z našim romarskim sodelovanjem. Spoštovana gospa Petra, hvaležni smo ti za tvojo nesebično skrb med romanjem, poskrbela si, da nismo bili žejni, pa ne lačni, družilo nas je veselje, zato ti v imenu vseh romarjev ISKRENA HVALA. HVALA tudi tebi, gospod Mirko, za prijazen

sprejem, za dobro razlago in pogostitev. Vam, gospod Ciril, naš zanesljivi župnik, iskrena hvala za izvedbo v večni spomin zapisanega romanja.

ISKRENA HVALA.

ZA Ž. N. M. K

ALBANIJA

Je država, o kateri vemo zelo malo ali skoraj nič, zato smo se v strojnem krožku odločili, da jo obiščemo. Po drugi svetovni vojni je bila zaprta socialistična država pod vodstvom Enverja Hoxhe, od leta 1991 pa se je podala na pot tranzicije, ki še traja. Od 11. do 16. julija smo potovali po tem južnem delu Balkana. Zanimanje je bilo veliko, saj je bil avtobus zaseden do zadnjega sedeža, kar nekaj potnikov pa je moralo ostati doma.

Torek, zgodnje jutro, ko skupaj z našim Marjanom napolnimo avtobusni prtljažnik z dobrotami in pijačo. Pot nas vodi proti Gruškovju, kjer pa na naše veselje ni več kolon in promet teče tekoče. S postanki za osvežitev in malico ter sladkimi dobrotami naših gospodinj kar hitro prispemo na hrvaško-bosansko mejo, kjer zdaj bolj strogo pregledujejo potnike, saj se je šengenska meja prestavila tja. V Neumu še obvezen obisk lekarne za preventivo na naši poti in pozno popoldne po prelepi vožnji ob morju prispemo v Budvo, kjer preživimo noč v hotelu, da lahko zjutraj spočiti in polni energije nadaljujemo pot na našo končno destinacijo. Po prestopu albanske meje sledi vožnja ob Skadarskem jezeru, ki je največje na Balkanskem polotoku. Z lokalnim vodnikom se sprehodimo po mestu Skadar, s privlačno četrtjo Pjaca in znamenito trdnjavo Rozafa, ki je obdana z rekama Drim in Bojano. Za zaključek pa se zapeljemo še v mesto Kruje, ki je rojstni kraj njihovega nacionalnega junaka Skenderbega, ki je vodil vstajo proti Turkom. Tam si ogledamo še v njegovo čast moderno urejen veličasten muzej, po zadostni dozi zgodovine pa nam je prišlo kosilo z nacionalnimi specialitetami. Pozno popoldne prispemo v mesto Drač, kjer se nastanimo v lepem hotelčku, ki je bil samo naš, in že preverimo plažo in ponudbo, nad katero smo bili pozitivno presenečeni.

Tretji dan sledi obisk znane destilarne, kjer nastaja konjak Skenderbeg, ki ga zorijo v hrastovih sodih. Po ogledu polnilnice, ki je mimogrede že precej zastarela in zahteva veliko ročnega dela, so nas povabili na degustacijo vin in konjakov, nato pa po želji še nakup pijač po okusu vsakega posameznika.

Kot se spodobi ob obisku neke države, smo obiskali glavno mesto, to je Tirana. Vsekakor lahko mirno rečemo, da je to moderno

urejeno mesto, kjer ima vsaki turist kaj videti, le promet je zgodba zase. Večina avtomobilov v Albaniji je znamke mercedes in to vseh letnikov, glede na vozniško kulturo (prerivanje in izsiljevanje prednosti) so v razmeroma dobrem stanju. Naš sprehod po mestu, kjer smo si ogledali diplomatsko četrt, stolp z uro, džamijo EthenBey, most Tabak, Skenderbegov trg, parlament in kraljevo palačo, je bil pri triinštiridesetih stopinjah tudi poseben podvig. Zato je bil poznejši obisk nacionalnega muzeja prav blagodejen in po kosilu smo kar hitro poiskali avtobus, ki nas je zapeljal v hotel, popoldan na plaži pa je bil pravi balzam za ohladitev. Večerno življenje ob plaži v Draču je prav živo, zato smo si ga privoščili vsak po svoje in z malo nočnega počitka. Prav hitro je nastopilo jutro in s tem obvezno razkuževanje v kateri izmed večjih sob, da smo imeli vsi prostor.

Predzadnji dan v Albaniji smo izkoristili za obisk zanimivega mesta Berat, ki je eno najlepših in najbolj ohranjeno mesto s tradicionalno arhitekturo v državi. Mesto je zgrajeno kot amfiteater na južnem pobočju in vse hiše z velikimi okni, obrnjene prav tako na jug, tvorijo tako imenovano »mesto s tisočimi okni«.

Ja, kar prehitro so tekli dnevi našega popotovanja in že je nastopila sobota, ko smo se po ogledu mesta Drač poslovili od našega odličnega vodiča, sicer Makedonca, ki pa nam je povedal veliko zanimivosti o Albaniji, tudi tiste, ki bi jih Albanci najraje zamolčali.

Sledila je vožnja nazaj do meje. Ker je bil v prtljagi kak liter preveč konjaka Skenderbeg, smo bili prav veseli diplomatsko-carinskih sposobnosti našega Janija, in že smo bili na poti v naš zadnji hotel v obmorskem mestu Bar, kjer smo še malo dopustovali do nedeljskega kosila. Sledil je povratek domov, kjer je vseeno najlepše, ampak če ne greš nikamor, tega pač ne veš. Zato smo že izbrali nekaj namigov za naslednja potovanja. In če tudi vi želite vedeti, kako je drugje, se nam pridružite ...

Izidor Š.

TRADICIONALNI POHOD STROJNEGA KROŽKA ŽETALANEC K SV. ANI NAD STOPERCAMI

Za strojni krožek je 15. avgust vedno prazničen dan, ko se člani podamo na tradicionalni pohod, ki ga zaključimo s piknikom. Letos smo se odločili, da se ponovno podamo k cerkvi Sv. Ane nad Stopercami, kjer smo se, kot se spodobi na ta slavnostni dan, udeležili svete maše v spomin na naše pokojne člane.

Začetek poti je bil tokrat kar pri cerkvi Sv. Ane, kjer so nas pričakali domačini, naši člani, ki so bili zadolženi za vodenje pohodnikov. Ponovno se nas je zbralo skoraj 100 pohodnikov, starih od 1,5 meseca do 75 let. Za začetek smo spili nekaj zdravilnih in okrepčilnih napitkov za lažji korak. Sledil je kratek pozdrav z navodili za pot in z lahkotnim korakom smo se podali po poti Forma Vive v smeri Starega grada v Makolah. Prijetno vreme, ravno pravnje za pohode, je verjetno botrovalo dobri volji in mnogim hudomušnim pripombam pohodnikov na poti. Tokrat smo prvi postanek načrtovali na turistični kmetiji Zeleni turizem, Žan Vovk s.p. v Starem gradu. Gospodar gospod Jože Vovk nam je pripravil okusno malico in poskrbel, da nismo odšli žejni. Z veseljem nam je predstavil dejavnosti in razvoj turizma na njihovi kmetiji, saj se že vrsto let trudijo razvijati nastanitve v glamping hišicah. Pri Vovkovih so poskrbeli, da je bila pot nazaj lažja za naše starejše pohodnike in tiste z zdravstvenimi težavami, saj so se drugi del poti lahko zapeljali z vlakcem. Ostali pa smo se podali po drugem delu poti, ki

je bila kratka, a polna lepih pogledov. Še pred prihodom do cerkve je pohodnike dohitel naš domači župnik gospod Ciril Čuš, ki je opravil obred svete maše v spomin na naše pokojne člane. Žal, tokrat prvič, zaradi zdravstvenih težav ni bilo z nami našega stalnega sopotnika

na pohodih župnika gospoda Janeza Frangeža iz Majšperka, ki mu želimo vse dobro in da čim prej ozdravi. Na pobudo gospoda župnika Cirila Čuša smo pohodniki letos pri sveti maši celotno nabirko namenili župnijski Karitas, ki zbira sredstva za poplave. Po maši je sledilo tradicionalno skupinsko fotografiranje in pokušina dobrot iz nahrbtnika. Vsega je bilo polno: dobre kapljice, različnega in zelookusnega peciva, bonbonov, čokolade in še kaj. Da ne bi bili predolgo brez hrane, smo korak hitro usmerili proti bližnji kmetiji Lorber, kjer nas je Marjan Skok pričakal z dobrotami iz žara, gospod Lorber pa z dobro domačo kapljico. Ob tej priložnosti se zahvaljujemo našim članom iz Stoperc, ki so poskrbeli za vodenje poti in uredili prijeten prostor za piknik. Ob zaključku prijetnega druženja v Stopercah smo zaželeli veliko sreče našim mladim gozdarjem Matjažu Butolnu, Poldiju Gajšku in Robiju Jusu, udeležencem 23. državnega sekaškega tekmovanja lastnikov gozdov na sejmu Agra v Gornji Radgoni, ki je bilo v nedeljo, 27. avgusta. Dosegli so zelo dobro 7. mesto med 14. ekipami. Tudi kot posamezniki so dosegli dobre rezultate. Za udeležbo in dosežene rezultate jim iskreno čestitamo in verjamemo, da bodo vsako leto boljše.

P. P.

STROJNI KROŽEK ŽETALANEC NA OGLEDU PROIZVODNJE PODJETJA VITLI KRPAN D.O.O. IN KMETIJE TERČIČ

Po triletnih dogovorih in zamikih terminov, nam je v aprilu končno uspelo organizirati ogled proizvodnje podjetja Vitli Krpan d.o.o., ki so naši stalni spremljevalci in odlični pokrovitelji gozdarskih tekmovanj v Žetalah. Zjutraj smo si najprej v bližnjem naselju Jazbina ogledali Terčičevo ali po domače Andrejevo kmetijo, ki jo je leta 2019 prevzel 23-letni Rok Terčič. 35-hektarska kmetija je usmerjena v prašičjerejo in govedorejo. Na kmetiji izvajajo tudi številne strojne storitve in vodijo podjetje s proizvodnjo in prodajo lesnih sekancev. Poleg teh primarnih dejavnosti so na kmetiji novembra lani odprli klavnico za prašiče, saj se usmerjajo v neposredno prodajo mesa in mesnih izdelkov na domu. Mladi gospodar nam je s ponosom predstavil kmetijo in

skupaj z ostalimi domačimi postregel mesne dobrote iz lastne proizvodnje. Vsi smo bili presenečeni, kako povezano in dobro organizirano deluje družina Terčič, kjer so delovno aktivne vse tri generacije. Degustacija na kmetiji je bila tako dobra in obilna, da smo se v podjetje Vitli Krpan d.o.o. odpravili kar peš. Podjetje Pišek - Vitli Krpan d.o.o., s katerim že vrsto let sodelujemo v okviru organizacije gozdarskih tekmovanj, je mnogim poznano po proizvodnji gozdarske mehanizacije. Ustanovljeno je bilo leta 1977 in je danes eno najbolj svetovno prepoznavnih podjetij v panogi gozdarske mehanizacije. Njihov paradni izdelek je gozdarski vitel.

Proizvodni program obsega tudi drugo gozdarsko mehanizacijo kot npr. gozdarske prikolice z dvigali, cepilnike drv, rezalno-cepilne stroje, krožne žage s transportnimi trakovi, povezovalnike drv, traktorske platoje, klešče za les in drugo gozdarsko mehanizacijo. Vsi stroji so plod lastnega razvoja in dolgoletnih izkušenj. Proizvodni proces je robotiziran in računalniško nadzorovan z najsodobnejšo tehnologijo. Podjetje smo si ogledali v času večjih vlaganj v povečanje proizvodnih kapacitet. Pozdravil nas je tudi direktor Franc Pišek, ki je poskrbel za slastne sendviče in mrzlo pivo. Po ogledu podjetja smo si pri Slivniškem jezeru privoščili kavico in sladoled, na Turistični kmetiji Žurej pa okusno kosilo. Kmetija Žurej ni le turistična, je tudi kontrolirana ekološka kmetija s svojo sončno elektrarno, kjer gostom postrežejo z doma pridelano hrano. Nekdaj grajska pristava, danes ekološka kmetija,

ki ji je blizu trajnostno sobivanje z naravo. Poleg okusnega kosila so nam pripravili krajši vodeni ogled s predstavitvijo cikastega goveda in slovenske hladnokrvne pasme konj, ekološke pridelave jagod in malin, sončno elektrarno, peč na sekance in ogled grajske ječe, zaradi katere je kmetija nekoč nosila ime Ječovo. Vsaka dobra strokovna ekskurzija vključuje vsaj eno degustacijo vin. Tokrat smo se odpravili v Šmarje pri Jelšah, kjer smo v Šmarski vinski kleti degustirali vina lokalnih vinogradnikov. V vinski kleti domuje Društvo vinogradnikov in kletarjev »Trta«, ki trenutno združuje 196 lokalnih vinarjev in deluje že od leta 1994. Šmarska obokana vinska klet se nahaja v Skazovi hiši. V njej so shranjene steklenice vin šmarskih vinogradnikov. Kot se za Haložane spodobi, smo se v kleti poskusili zadržati čim dlje, gostitelji pa so poskrbeli, da ni zmanjkalo hrane in dobre kapljice.

P. P.

ZLATA POROKA ZAKONCEV KOREZ

»Kadar sprašujemo po receptu, kako pozlatiti zakonsko zvezo, nikoli ne dobimo istega recepta. Zmeraj pa govorimo o istih sestavinah: poštenosti, iskrenosti, razumevanju, potrpežljivosti, opori, naklonjenosti, nežnosti, predvsem pa enotnosti.«

V soboto, 22. aprila 2023, sta zakonca Ludvik in Marija Korez iz Kočic obnovila svojo zakonsko zvezo v krogu svojih najbližjih na sedežu Občine Žetale. Petdeset let je minilo odkar sta si na Ptuj pred Bogom obljubila zakonsko zvestobo. Oba izhajata iz trdnih kmečkih družin, kjer pa kljub težkemu in predanemu delu ni bilo izobilja. Starši so jima vcepili veselje do kmečkega dela in ljubezen do domačega kraja, ki ju spremlja vse življenje.

Po poroki sta si ustvarila življenje na Ludvikovem domu v Kočicah. Tudi ko sta stopila na skupno pot, jima ni bilo lahko. Na hriboviti haloški kmetiji je bilo obilo dela, dohodka pa bolj malo. Trdna vzgoja, ki sta je bila deležna v mladosti, jima je pomagala prebroditi vse težave. Z močno voljo, vero v življenje, medsebojnim zaupanjem in vztrajnostjo sta obnovila celotno kmetijo.

Resnična ljubezen, medsebojno spoštovanje, vztrajnost in trdna volja so jima dajali moč, da vztrajata na poti, ki sta si jo začrtala, in dočkala sta svečan trenutek, ki je dan le redkim.

Ustvarila sta topel dom zase in za sedem otrok: Petra, Jožico, Romana, Ludvika, Srečka, Martino in Hedviko. Vzgajala sta jih v ljubezni, spoštovanju do soljudi in veselju do dela ter jim na ta način dala najboljšo doto za življenje. Danes sta lahko upravičeno ponosna nanje.

Sonce sreče jima sije tudi danes, saj ju razveseljuje šest vnukin, osem vnukov in dve pravnukinji. Župan občine Žetale Anton Butolen, ki je vodil civilni poročni obred skupaj z Jožetom Krivcem, je jubilaroma čestital ob 50-letnici skupnega življenja in ju razglasil za zlatoporočence ter jima izročil darilo občine. Svojo zaobljubo sta zakonca nato obnovila še v župnijski cerkvi Sv. Mihaela v Žetalah.

Občinska uprava Občine Žetale

OD TU IN TAM

Poletje se je že razkošno razbohotilo s svojo vročino, toploto nad 30 °C – torej vroča

sobota, 8. julija, pri Jusovih, Milanu in Kristini na Varvaselah ali v Žetalah 77 – tradicionalno srečanje.

Zažarel je ogenj pod kotlom in že so se cvrli kotleti, zadišalo je po dobri omaki in okusnem mesu in na vrsti je bil imeniten »meni« sobotnega kosila. Varvaselčani v veseli zbor, bilo jih je okrog 25, in tradicionalno srečanje se je začelo. Zaslišale so se vesele melodije po radiu, po rahlem hribčku sta se razlegla smeh in tudi pesem. Mnogo lepih besed so si izrekli veseli Varvaselčani, pogovorili so se tudi o gospodarskih uspehih, o življenju, ki jim mineva ob delu, na vrsti so bile tudi humorne pripovedi in klepet ob dobri kapljici, sokovih in slastnem pecivu je trajal do takrat, ko se je večer raztegnil v temno noč.

Vesela družba, lahko noč in naslednje leto na veselo srečanje na sosedovem ali Majdinem hribčku.

**Za Ž. N. po pripovedi gospe Kristine
M.K.**

Še nekaj stavkov...

Če si ustvarjalec, je prav, da svoje dosežke ponudiš tudi potrošniku. Organizatorji prireditve »Dobrote slovenskih kmetij« povabijo k sodelovanju tudi mlade ustvarjalce. Tako se je te prireditve udeležil tudi Matic in sprejel za poltrdi sir bronasto priznanje. Domači mladi sir je prava kvaliteta, saj je bil ocenjen z zlatim priznanjem.

Skokov Matic je sodeloval tudi na mednarodnem sejmu Agra v Gornji Radgoni. Njegov proizvod navadni jogurt je bil ocenjen tudi s srebrnim priznanjem.

Za prejeta priznanja Ti bralci Ž. N. iskreno čestitamo in želimo, da se ti vse, kar boš ustvaril, pozlati!

Za Ž. N. M. K.

6. SREČANJE RODBINE ŽELEZNIK IZ KOČIC

Obiskovanje bolj ali manj oddaljenih sorodnikov je v zadnjem obdobju postalo prej izjema kot pravilo. Največkrat so vzrok naporni delavniki in posledično z različnimi domačimi opravili natrpani vikendi. Zaradi tega smo se mlajši člani rodbine Železnik iz Kočic odločili, da je potrebno glede tega nekaj ukreniti. Prvo srečanje rodbine Železnik smo tako organizirali, zdaj že davnega, leta 2010. Po 5 rednih srečanjih smo bili, zaradi takšnih ali drugačnih družinskih obveznosti ter seveda epidemije, tradicijo primorani za nekaj let prekiniti. Letošnje leto je padla odločitev, da srečanja ponovno obudimo. Vsi člani rodbine so bili nad odločitvijo več kot navdušeni, srečanje smo tako izpeljali 9. 9. 2023.

Kot leta poprej je bil tudi letos del srečanja pohod. Izhodišče in cilj pohoda sta bila letos v čudovitem ambientu Športnega parka Rim. Krožni pohod je potekal iz športnega parka čez Menik, Jesenico, Zlake in nazaj v športni park. Srečanje smo nadaljevali s prijetnim piknikom in druženjem, kjer smo lahko pokramljali s

strici, tetami, bratranci, sestričnami, ki jih sicer bolj redko vidimo. Na koncu smo odigrali tudi medgeneracijsko nogometno tekmo, ki je minila brez poškodb in z ugodnim rezultatom za obe ekipi. Za to, da nismo bili lačni, je poskrbela Darinka Kodrič iz izletniške kmetije Jelenji špic, ki je pripravila odlične jedi iz žara.

Udeležencev srečanja je iz leta v leto več, saj se nam pridno pridružujejo novi člani. Letos se nas je tako zbralo že 38. Ob polni zasedbi bi nas bilo že blizu 50. Zaradi drugih obveznosti se nekaj članov rodbine srečanja ni moglo udeležiti.

Ponovna obuditev srečanj rodbine je bila med vsemi generacijami zelo pozitivno sprejeta. Zato smo se družno odločili, da bomo tradicijo z velikim veseljem nadaljevali tudi prihodnja leta.

Boštjan Železnik

PRVI ŠOLSKI DAN ...

Tako nestrpno smo ga pričakovali. Veseli, nasmejani in polni pričakovanj smo dočakali prvi šolski dan. Še posebej prvošolci. Videla sem, da je strah izginil, ko smo se srečali in spoznali. Če je bilo koga strah, mu je pomagala čudežna radirka. Tudi meni je pomagala in marsikateremu staršu. Na pot učenosti se je podalo 10 veselih učencev: Anže, Andraž, Tai, Jakob, Zoja, Sara, Zara, Brina, Kaja in Neli. Dobrodošli.

Ko so prišli v hišo otroci, je zrak oživel in se otoplil; vsak predmet v hiši je postal bolj živ.

(Mary Gordon)

EVROPA V ŠOLI

S podelitve diplom in nagrade

Na natečaju Evropa v šoli, ki je v šolskem letu 2022/23 potekal pod naslovom VZGOJA ZA MIR, so naši učenci že tradicionalno sodelovali z literarnimi, likovnimi in s fotografskimi prispevki. Najboljši izdelki v posameznih kategorijah so bili poslani na regijski, od tam pa na državni nivo natečaja.

Martin Lešnik, lanski šestošolec, je bil tudi na državnem nivoju natečaja zelo uspešen in s svojo pesmijo o miru osvojil drugo mesto med učenci druge triade iz vse Slovenije.

Za nagrado se je se v petek, 12. maja, udeležil podelitve priznanj z delavnicami v Muzeju narodne osvoboditve Maribor, kjer je prejel diplomu in praktične nagrade. Bravo, Martin!

S. Peršoh

PESEM O MIRU

Tako mirni
in kratki
so postali dnevi.
To mirno nebo,
ki po njem
kakor mirne misli
oblaki tavajo.

Tak je svet –
tu v miru doma
nemiren se biti ne da,
a jaz bi šel
na dolgo, dolgo pot.

BOLJŠI SVET

Mestna občina Slovenj Gradec je ponovno sodelovala s Koroško galerijo likovnih umetnosti pri organizaciji natečaja Otroška risba za otroško likovno in literarno ustvarjanje ter fotografijo.

Na tem natečaju so tudi letos sodelovali učenci naše šole, ki so prispevali literarne izdelke na temi »Svet, v katerem živim« in »Ustvarjam kot Picasso«. Rezultati so bili izjemno uspešni, saj je Melanija Širec prejela priznanje za svojo pesem »Boljši svet«.

Slavnostna prireditev, na kateri je Melanija prejela priznanje in praktično nagrado, je potekala v petek, 15. septembra 2023, v Koroški galeriji likovnih umetnosti v Slovenj Gradcu. Njena pesem je tudi vključena v posebni katalog.

BOLJŠI SVET

Boljši svet
je zame svet,
v katerem se da živeti.

V boljšem svetu
travniki po rožah dišijo
in ptice na vejah žvrgolijo.

Je svet, v katerem
vode ne primanjkuje,
in ljubezen med
ljudmi obetuje.

Kjer živali v
naravi živijo
in otroci se po soncu lovijo,

To je najlepši svet,
ki mi ga nihče
ne sme vzeti.

Iskrene čestitke!

mentorica S. Peršoh

ŠOLA V NARAVI

CŠOD Burja, Seča
4. in 5. razred OŠ Žetale
11.-15. 4. 2023

Naša šola v naravi se je začela na Železniški postaji Ptuj. Na morje smo se odpravili brez poletnih stvari in telefonov. V sebi sem čutila strah, tesnobo in razburjenje.

Vendar je bila že vožnja z vlakom zelo lepa. Lepo je bilo skozi okno opazovati znamenitosti Slovenije. Vožnja je bila kratka, ker sva se s Tejo zabavali. Vesela sem bila, ker so naju s Tejo razporedili v isto sobo.

Plavanje in ogled Forme Vive me je zelo utrudil, zato ne vem, kje sem tistega 11. 4. zbrala še vso potrebno energijo za nočni pohod. Mogoče mi je bilo lepo zaradi zvezdnega neba in čudovitega razgleda na morje.

Vsak dan smo veliko plavali v bazenu in igrali različne vodne igre. Drugi dan je bil bolj sproščen. Z ladjico smo se odpeljali v Piran. Ogledali smo si prelepo mesto in si privoščili slastni sladoled. Zvečer smo se igrali male sive celice.

Tretji dan je deževalo, a nam je bilo prijetno, ker smo na toplu šivali in spoznali dišavnice. Zvečer smo si na platnu ogledali risanko.

Soline smo spoznali četrty dan, ko smo šli na kratek deževen pohod. Zvečer sem opazovala sošolce pri igri pokaži, kaj znaš. Vesela sem bila, da sem lahko bila samo gledalka, zato sem ob misli na bogato doživet dan sladko zaspala.

Moj najljubši dan je bil v soboto. Zelo sem uživala, ko smo bili na razstavi številnih kaktusov. Dva sem si prinesla domov in upam, da me bosta še dolgo spominjala na šolo v naravi.

Ko smo se peljali z vlakom domov, sem ugotovila, kako zelo sem pogrešala domače in Pšetno grabo.

V teh dneh sem se naučila veliko novega. V vodi sem zelo uživala, čeprav nisem talent za plavanje.

Ugotovila sem, da je lahko povsod lepo, a doma je najlepše.

Mia Plajnšek

REŠEVANJE ŽOG NA MORJU

je žogo ponesel vse do boj. Punca, ki je plavala za žogo, je ni mogla dohiteti, ko sem zagledala žogo in punco, ki je plavala zanjo, sem se odpravila za žogo tudi jaz. Obute sem imela plavutke, zato sem bila hitrejša od tiste punce. Žoga se je zataknila za boje in hitro sem jo prijela. Držala sem jo z vso močjo, da mi je ne bi odpihnilo iz rok. Predala sem jo punco, ki je bila že pošteno utrujena. Zahvalila se mi je v različnih jezikih. Jaz pa njej nazaj samo: »Ni problema, izvoli.« V slovenščini seveda. Napihljive žoge so na morju sitne kot muhe, neprestano jih odpihne veter.

Še naprej sem se potapljala, medtem sta moja starša ravno odhajala iz vode. Tudi sama sem se jima pridružila in videla sem, da žoge, ki sem jo rešila najprej, ni več, kjer sem jo odložila. Mogoče je našla lastnika ali pa jo je nekdo ukradel.

Karkoli se je zgodilo z žogo, sem vesela, da sem rešila dve žogi. Mogoče pa sem s tem nekomu polepšala dan.

Zarja Furman, 7. razred OŠ Žetale

MOJ PES PIKI SE JE IZGUBIL

Neki dan med počitnicami sem bila zunaj s svojim psom Pikijem. Na prostem sem bila precej dolgo in ura je bila približno osem zvečer. Malo sem se igrala s Pikijem in ga božala. Mislila sem si, ali bi Pikija spustila s povodca, da bi mogoče malo tekal naokoli hiše. Razmišljala sem, ali bi mi potem pobegnil in zbežal. Potem pa sem ga raje odvezala s povodca in šla malo na sprehod.

Ko sem imela povodec v rokah, je Piki zagledal mačko in tekel za njo na vso silo. Tako me je potegnil, da mi je povodec padel iz roke in potem na tla. Hitro sem tekla po povodec, da bi ga vzela, preden bi mi Piki pobegnil. Ampak ker je bil prehiter, ga nisem mogla prijeti, zato sem se tresla kot šiba na vodi. Začela sem tekati za njim in upala, da se bo ustavil, ampak se ni. Potem pa je že skoraj bil pri koruzi, ki raste precej daleč stran od naše hiše. Potem sem tekla v hišo po svojo mamo. Mislila je, da ni nič resnega, ampak je bilo. Tekla je po Pikija in rekla: »Naredi si večerjo.«

Čez eno uro sem že jedla in še kar nisem nič slišala od svoje mame in Pikija, zato sem se odločila, da ga grem

pomagat poiskati. Ker je bila tema, sem vzela svetilko in ga šla iskat v koruzo in naokoli, pa ga nikjer ni bilo. Vrnila sem nazaj v hišo, ker me je zeblo, in sem šla v kuhinjo k babici in jo vprašala: »Se bo Piki vrnil?« Rekla je: »Ja, se bo, ker je pes in se bo znašel.« Moja mama me je klicala: »Pomagaj ga iskati!« Ko sva ga klicali, sva nenadoma zaslišali lajanje pred našo hišo. Bil je Piki, pred hišo je sedel umazan in vesel.

Šli sva nazaj in ga umili ter nahranili. Potem sem ga pobožala in bila vesela, da se je vrnil.

Maša Vrbek, 7. razred OŠ Žetale

USPEH NA NATEČAJU NARAVNE IN DRUGE NESREČE 2023

Natečaj **Naravne in druge nesreče**, ki ga razpisuje Urad Republike Slovenije za zaščito in reševanje, je v šolskem letu 2022/23 potekal pod naslovom **Pomoč potrebujemo vsi**.

Na njem so v treh različnih starostnih kategorijah z likovnimi in literarnimi prispevki in filmom pod vodstvom svojih mentoric sodelovali tudi učenci OŠ Žetale. Natečaj poteka dvostopenjsko in **z regijskega natečaja** so bili **na državni nivo** izbrani:

- literarni prispevki: **Zarje Furman, Brine Ros, Melanije Širec, Lane Zakelšek, Vite Plajnšek**;
- likovna izdelka: **Zale Halužan in Anje Bukšek**;
- film, ki so ga ustvarili: **Zala Halužan, Julija Šolman, Žan Cvilak, Martin Golob, Aleks Kröpfl, Jan Plajnšek, Žiga Skledar, Patrik Vidovič in Tomaž Voler**.

Avtorji izbranih prispevkov so prejeli priznanje in praktično nagrado. **OŠ Žetale** pa je bila izbrana tudi za **najaktivnejšo šolo** na področju izvajanja aktivnosti programa informiranja, izobraževanja in usposabljanja predšolske in osnovnošolske mladine za osebno in vzajemno zaščito v šolskem letu 2022/2023.

Risba Pasji reševalec Anje Bukšek in film **Pomoč potrebujemo vsi devetošolcev in dveh osmošolk** sta prepričala tudi državno komisijo natečaja in prejela **nagrado na državni ravni**.

Nagrado so prejeli v sredo, 17. maja 2023, v Izobraževalnem centru za zaščito in reševanje Republike Slovenije.

Vsem nagrajencem čestitamo in naj jim bodo nagrade spodbuda za nadaljnje ustvarjanje!

S. Peršoh

V ŠOLO S PEŠBUSOM

Simon Gajšek, 3. razred

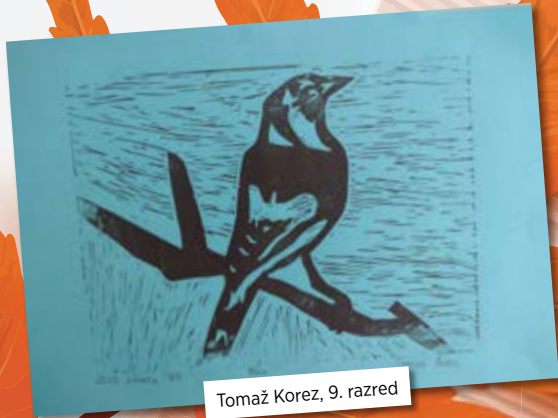

Staša Gajser, Katja Gajser, Teja Illec, Larisa Širec, 3. razred

Nik Kröpfl, Tine Skok, Nejc Postrak, 3. razred

Tomaž Korez, 9. razred

Žiga Bukvič, 9. razred

Neža Skledar, 8. razred

Žiga Bukvič, 9. razred

Alen Stres, 9. razred

Alen Stres, 9. razred

Anja Bukšek, 9. razred

Ožbej Peršak, 9. razred

Zala Halužan, 9. razred

Anja Bukšek, 9. razred

Julija Šolman, 9. razred

Julia Mastnak Ivšek, 8. razred